

MERKIN ÄÄNI

 Jäädään hetkeksi seisomaan Herran läsnäolossa. Lukekaamme Hänen Sanastaan, 2. Mooseksen kirjasta, 4. luvusta.

... Mooses vastasi ja sanoi: ”Katso, he eivät usko minua eivätkä kuuntele minun ääntäni, sillä he sanovat: ’Ei HERRA ole sinulle ilmestynyt’”.

Ja HERRA sanoi hänelle: ”Mikä sinulla on kädessäsi?” ... hän vastasi: ”Sauva”.

Ja hän sanoi: ”Heitä se maahan.” Ja hän heitti sen maahan, ja se muuttui käärmeeksi, ja Mooses pakeni sitä.

Ja HERRA sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi ja tartu sen pyrstöön”. Ja hän ojensi kätensä ja tarttui siihen, ja se muuttui sauvaksi hänen kädesssänsä:

”Siitä he uskovat, että HERRA, heidän isiensä Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, on sinulle ilmestynyt”.

Ja HERRA sanoi vielä hänelle: ”Pistä kätesi poveesi”. Ja hän pisti kätensä poveensa; ja kun hän veti sen ulos, niin katso, hänen kätensä oli pitalista valkoinen niin kuin lumi.

Ja hän sanoi: ”Pistä kätesi takaisin poveesi”. Ja hän pisti kätensä takaisin poveensa; Ja kun hän veti sen ulos povestansa, niin katso, se oli taas niin kuin hänen muukin ihonsa.

Ja on tapahtuva, jos he eivät usko sinua eivätkä kuuntele ensimmäisen merkin ääntä, niin he uskovat jälkimmäisen merkin ääntä.

Ja on tapahtuva, että jos he eivät usko sinua, näitä kahta merkkiä, eivätkä kuuntele ääntäsi, niin ota vettä Niilivirrasta ja kaada kuivalle maalle: niin se vesi, jonka virrasta otat, on muuttuva vereksi. ... kuivalla maalla.

2 Kumartakaamme päämme rukoukseen. Jos teillä on tänä iltana jokin pyyntö, jonka haluatte tehdä Herralle tietäväksi, nostakaa kätenne ja sanokaa: ”Herra, muista minua nyt. Minulla on tarve.”

3 Taivaallinen Isämme, me lähestymme Sinua jälleen tänä iltana, ymmärtäen, että kun kumarramme päämme kohti maan tomua, josta olemme tulleet, ja jos Sinä viivyt, me palaamme takaisin tomuun. Mutta sen siunatun toivon kanssa siitä lupauksesta, joka on Kristuksessa, että kaikki ne, jotka ovat

Jumalassa, Kristus tuo mukanaan. Me—me kiitämme Sinua tästä ihanasta lupauksesta. Ja minä rukoilen, Jumala, että Sinä muistat jokaista, joka nosti kätensä ylös, myös minua, Herra.

⁴ Minä rukoilen tänä iltana, että tämän uskon hetken päättyessä Sinä annat ihmisille tänä iltana sellaisen uskon, että Herra Jeesus tulee olemaan niin todellinen jokaiselle meistä, että tämän illan jälkeen keskuudessamme ei ole yhtään heikkoa ihmistä. Voikoon jokainen syntinen ymmärtää, että hän on Herran Jeesuksen läsnäolossa, ja sitten katukoon syntejään, ja antakoon sydämensä Sinulle ja tulkoon täytetyksi Hengellä, näinä viimeisinä pahoina hetkinä, kun näemme sen hiipivän kuin valtavan varjon maan päällä.

⁵ Me rukoilemme, Jumala, jumalallista johdatusta tänä iltana puhumiseen ja kuulemiseen. Ottakoon Pyhä Henki nyt kokouksen haltuunsa ja murtakoon elämän leipää jokaiselle meistä niin kuin meillä on tarve, sillä me pyydämme sitä Hänen nimessään. Aamen.

Voitte istuutua.

⁶ Luotan siihen, että tänä iltana pystymme saavuttamaan sen, mitä yritämme saada ihmiset näkemään, todellisuuden siitä, mitä on omistaa usko Jumalaan.

⁷ No niin, huomenna iltapäivällä puoli kolmelta, kaikkien niiden puolesta, joilla on rukouskortti, tullaan rukoilemaan. Ja sitten varmistaaksemme, ettei kukaan jää ilman rukouskorttia, jaamme joka ilta joitakin rukouskortteja. Ja hän jakaa niitä taas huomenna, noin... oletan, että noin puoli kahden maissa tai jotain sinne päin, juuri ennen kokouksen alkua. Ja kaikki, jotka haluavat, että heidän puolestaan rukoillaan, kenen tahansa läheisenne, tulkaa ja hakekaa rukouskortti. He ovat varmasti tervetulleita saamaan rukouskortin. Ja me tulemme...

⁸ Haluan rukoilla ihmisten puolesta laskemalla kädet heidän päälleen ja rukoilemalla heidän puolestaan. Nyt jos teidän uskonne ei voi nousta Herran Jeesuksen läsnäoloon ja ottaa Häntä vastaan Parantajananne, ja te uskotte vain, että jos me rukoilemme ja laskemme kädet teidän päällemme, se auttaisi, no, me olemme varmasti täällä tekemässä mitä tahansa, mitä haluatte.

⁹ Syy, miksi lykkäsin sitä myöhään, pitkään, kun näin, että kaikki, jotka pystyin, jotka pystyisivät tavoittamaan ja saavuttamaan Jumalan tuolla perusteella. Ja meillä ei ole liikaa ihmisiä. Siellä on... Rakennus ei ole suuri, joten meillä ei ole liikaa ihmisiä. Ja me voimme ottaa huomisen iltapäivän ja rukoilla kaikkien niiden puolesta, jotka meillä on täällä, laittaa iltapäivän siihen tarkoitukseen, sairaiden puolesta rukoilemiseen.

10 Ja me olemme täällä tehdäksemme kaiken, mitä voimme, auttaaksemme tekemään elämästä hieman parempaa teille, keventämään taakkaa täällä matkalla, jota me kuljemme.

11 Ja sitten milloin tahansa, jos joku tuntee, että—että hän haluaisi tulla Herran Jeesuksen luo, riippumatta siitä, mikä osa kokouksesta on meneillään, tulkaa heti silloin. Älkää odottako siihen asti, että alttarikutsu esitetään. Älkää odottako siihen asti, että kutsu annetaan. Tulkaa heti silloin, ottakaa Kristus vastaan, tulkaa heti esille ja tunnustakaa Hänet välittömästi. Sillä se on täällä olomme päätavoite, nähdä sielujen syntyvän Jumalan valtakuntaan.

12 Ja nyt, huomenna on sunnuntai, ja silloin on pyhäkoulu, seurakunnissa. Syy siihen, miksi pidämme jumalanpalveluksemme iltapäivällä, sunnuntaina, on se, ettemme häiritse mitään jumalanpalvelusta. Me uskomme, että jokaisella kristityllä pitäisi olla kotiseurakunta, jossa he käyvät. Jokaisen kristityn pitäisi kokoontua jossakin uskovien kanssa. Ja missä tahansa te tapaatte, se on seurakunta.

13 Nyt, jos asuisin täällä, kuuluisin johonkin näistä seurakunnista, joita nämä pastorit täällä, jotka tekevät yhteistyötä, edustavat. Miksi? Koska he istuvat täällä korokkeella, jotta kaikki ihmiset näkisivät, että he tukevat sitä, mitä tapahtuu. He uskovat tämäntyyppiseen palvelustehtävään, jumalalliseen parantamiseen, Pyhän Hengen kasteeseen ja niin edelleen. He ovat täällä todistamassa siitä. He olivat ne, jotka kutsuivat minut tänne, että ehkä se palvelustehtävä, jonka Herra on antanut minulle, voisi auttaa heidän seurakuntaansa.

14 Sellainen on todellinen pastori, joka etsii kaikkea hengellistä apua, mitä hän voi, kaikesta siitä, mitä Jumala tekee, että hän yrittää parhaansa mukaan auttaa seurakuntaansa etenemään Jumalan suhteen. Minä todellakin nostan hattuni ihailien tuollaista pastoria.

15 Ja nämä miehet joutuivat tekemään sen myös vaikeissa olosuhteissa. Voitte uskoa, että se on totta. Heidän täytyi tehdä se vaikeissa oloissa. Ja minä—minä olen todellakin kiitollinen tällaisista suurista Jumalan miehistä, jotka ovat valmiita ottamaan paikkansa ja virkansa vakaumuksensa perusteella ja—ja uskomaan. Jumala siunatkoon heitä aina!

16 Ja olen varma, että he tekevät teille hyvää. Jos sinä olet vieras täällä, ota selvää, missä näillä veljillä on seurakuntansa, missä he ovat. Käykää huomenna heidän luonaan. Heillä on erityisiä jumalanpalveluksia, ja täällä on sananpalvelijoita, jotka puhuvat eri seurakunnissa, kuten on ilmoitettu. Olkaa siis huomenna niissä.

17 Ja sitten huomenna iltapäivällä, jos haluatte tulla päätösjumalanpalvelukseen, otamme teidät mielellämme vastaan. Kaikki seurakunnat, kaikki kirkkokunnat, se on

tarkoitettu kaikille. Kaikki ovat tervetulleita: Metodistit, baptistit, presbyteriset, helluntalaiset, Kristuksen kirkko, Jumalan seurakunta, katoliset, ortodoksiset juutalaiset, ateistit, mitä ikinä olettekaan. Me olemme . . . Sinut on kutsuttu.

”Sanoitko ’ateisti?’” Kyllä vain.

¹⁸ Jos ateisti tulee kokoukseen ja istuu alas ja käyttäytyy kunnolla, hän on yhtä tervetullut kuin kuka tahansa muukin. Aivan. Jotakin, sen vuoksi me haluamme hänet tänne, että jotakin tehtäisiin, joka auttaisi häntä näkemään erehdyksensä ja tulemaan Herran luo. Sillä me . . . Varmasti.

¹⁹ Kuinka moni on koskaan lukenut siitä pienestä näystä, jonka Kristittyjen Liikemiesten lehti julkaisi, ja uskoakseni muutama muukin leht-. . . *Katsoa ajan esiripun taakse?* Se on totta, ystävä. Teillä ei ole varaa jäädä siitä paitsi. Minä—minä olen ollut erilainen ihminen sen jälkeen. Tiedän, että se on todellista, joten minä—minä—minä luotan siihen, että kukaan teistä ei jää paitsi siitä suuresta taivaasta, joka Jumalalla on uskovia varten. Jos jäätte, mitä olette saavuttaneet täällä maan päällä? Koska te ette tiedä, milloin teidän on lähdettävä tästä maailmasta. Mutta yhden asian te tiedätte, että teidän on varmasti lähdettävä. Jos se on totta, niin eikö silloin olisi hyvin typerää yrittää päästä aivan . . . Meillä ei ole varaa ottaa minkäänlaista riskiä. Katsokaahan, muistakaa vain, uskokaa Jumalan sanaan ja jokaiseen lupaukseen siinä.

²⁰ Ajatelkaa vain, mikä aiheutti jokaisen sairauden, jokaisen sydänsurun, jokaisen kuoleman, jokaisen hädän, jokaisen surun, tämän pienen spastisen lapsen, kaikki nämä asiat, rammat, sokeat, jokaisen sairaalan rakentamisen? Koska yksi ihminen vain epäili yhtä pientä osaa Sanasta. Se oli Eeva. Saatana vain kuorrutti sen hänelle. Ei lainannut, vaan kuorrutti sen hänelle, sanoi: ”Varmasti . . . Herra on liian hyvä.”

²¹ Te kuulette nykyään niin paljon siitä, että Jumala on hyvä Jumala. Hän on hyvä Jumala, mutta muistakaa, että Hän on pyhyyden Jumala, Jumala, joka ei voi jättää syntiä huomiotta. Rangaistus on maksettu, ja teidän on hyväksyttävä se Hänen perusteillaan. Ja muistakaa, että Hän on suuttumuksen Jumala, vihan Jumala. Ja te tulette seisomaan vihaisen Jumalan edessä, ette vain hyvyyden ja armon Jumalan edessä. Tänä iltana Hän on pelastajasi; sinä päivänä Hän on tuomarisi.

²² Varmista siis, ettet jätä yhtäkään asiaa tekemättä, ystävä. Se—se ei. . . Se ei kannata. Älä—älä mene vain sattumanvaraisesti. Ole varma, tuplasti varma, koska et saa toista tilaisuutta. Tämä on ainoa tilaisuutesi, kun olet täällä maan päällä. Muistakaa rikas mies ja Lasarus.

²³ Teidän ja Hänen välissään on suuri kuilu, jota kukaan ihminen ei ole koskaan ylittänyt eikä tule koskaan ylittämään. Näettekö? Kun te—kun te kuulette, se ratkaisee asian. Tiedän,

että ihmiset väittävät, että he rukoilevat teidät takaisin pois noista paikoista, mutta älkää koskaan uskoko sitä. Se on vastoin Jumalan sanaa. Näettekö? ”Mihin puu kallistuu, sinne se kaatuu.” Ja Jeesus sanoi itse, että: ”Siellä oli juopa, että kun ihminen kuoli ja joutui helvettiin, hän ei voinut (koskaan) päästä taivaaseen. Kukaan ihminen ei ole koskaan ylittänyt sitä, eikä koskaan ylittäisikään.” Se ratkaisee asian, mitä minuun tulee. Kun Jeesus sanoi, että se oli niin, siinä kaikki.

²⁴ Muistakaa siis, että nyt on teidän tilaisuutenne, ja tänä iltana saattaa olla viimeinen mahdollisuutenne.

²⁵ Voitteko koskaan käsittää, mitä on meneillään? Jos vain voisitte nähdä sen! Toivottavasti ette luule, että puhuessani näin, että yritän vaikuttaa teihin, jotta katsoisitte jotakuta miestä tai uskoisitte jotakuta miestä. En ole tekemässä sitä, ystävä. Yritän saada sinut uskomaan, kuka se on, kenen läsnäolossa me olemme nyt. Jeesus Kristus, sama Jumala, joka tuomitsee teidät tuona päivänä, on täällä tekemässä itseään tunnetuksi teidän läsnäolossanne, se on juuri sitä, mitä Hän lupasi tehdä näinä viimeisinä päivinä.

²⁶ Mielestäni veli Price antoi tänä aamuna aamiaisella niin hienon kuvauksen siitä, kuinka tullaan kulmaan, ja sitten on käännyttävä kulmasta. Nautitteko siitä? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.] Varmasti nautitte. Se oli oikein, oikein hyvin asetettu.

²⁷ Nyt, muistakaa siis, joskus kulmassa, mutta muistakaamme, että meidän on käännyttävä näissä kulmissa. Saarnasin siitä kerran ja kutsuin sitä nimellä *Risteykset*. Törmäämme risteykseen niin usein, että meidän on kuljettava *tätä* tietä ja kierrettävä eri teitä.

²⁸ Nyt tänä iltana, muutaman seuraavan minuutin ajan, haluan ottaa aiheen: *Merkini ääni*. Ja nyt kohtauksemme avautuu tänä iltana 2. Mooseksen kirjasta, ja *eksodus* tarkoittaa ”tulla ulos; tuotu ulos.” Yrittäkää nyt kuunnella niin tarkasti kuin voitte.

²⁹ Haluaisin saarnata teille joskus, olette niin mukava yleisö, mutta minulla ei vain ole siihen ääntä. Vain vähän räsitätusta siihen, ja tiedän, mitä se olisi. Minun on nyt levättävä vähän, noin kahdeksan tai kymmenen päivää, ennen kuin aloitan seuraavan kokouksen. Katsokaahan, se ei ole vain tämä yksi kokous täällä. Se on kokous, päivä toisensa jälkeen, viikko toisensa jälkeen, kuukausi toisensa jälkeen, vuosi toisensa jälkeen, katsokaahan, ja voitte kuvitella.

³⁰ Ja ajatelkaa kaikkia niitä kertoja, vuosi toisensa jälkeen, Hän ei ole koskaan sanonut mitään muuta kuin sen, mikä oli täydellisesti, täsmälleen totta; kaikilla kielillä, ympäri koko maailman, seitsemän kertaa. Näettekö? Kukaan ihminen, missään, ei voi sanoa muuta kuin että se on ollut täydellisesti, täsmälleen totta, joka kerta. Kun Hän sanoo,

että tietty asia tapahtuu, se tapahtui juuri niin. Kertoen sen viikkoja ja kuukausia ja jopa vuosia ennen kuin se tapahtuu, ja se on aina täydellisesti totta. Kertaakaan se ei pettänyt, eikä tule pettämään, sillä sellainen Jumala on. Nyt, minä voin epäonnistua ihmisenä. Älkää koskaan katsoko minuun esimerkkinä, koska minä—minä olen aivan kuten te, vain armosta pelastettu syntinen. Mutta se on Jumala, yliluonnollinen, katsokaa, joka tekee Itsensä tunnetuksi. Hänen ei tarvitse tehdä sitä, mutta Hän lupasi tehdä sen.

³¹ Jeesus paransi, jotta se täyttäisi Sanan. Hän teki nuo asiat, jotta Jumalan sana täyttyisi.

³² Siksi Hän tekee sen tänäänkin, että se Sana täyttyisi, jota olen lainannut teille illasta toiseen.

³³ Huomatkaa, kun Hänen läsnäolonsa on lähellä, se, varmasti se tuo tunteita. Kuten puhuin tänä aamuna: ”Kaikki ilman tunteita on kuollutta.” Ja mikä tahansa uskonto, jossa ei ole tunteita, on parasta haudata, se on kuollut. Se tuo tunteita. Hän tekee meidät eläviksi. Mutta kun meidät on elävöitetty, muistakaamme, mikä meidät on elävöittänyt. Mikä sen teki? Se on Pyhän Hengen läsnäolo, Jeesus Kristus keskuudessamme, osoittaen itse, että Hän elää. Ei fyysinen ruumis; kun tuo hetki tulee, tuo fyysinen ruumis palaa taivaasta, aikaa ei enää ole. Siinä kaikki. Ja me tiedämme, että me elämme viimeisissä päivissä, jolloin näiden asioiden pitää tapahtua.

Nyt, Jumalalla on ennenkin ollut eksoduksia. On . . .

³⁴ Kaikki kulkee kolmessa, Jumalan kanssa. Jumala täydellistyy kolmessa, Kristuksen ensimmäinen tulemus *lunastaakseen* morsiamensa; Kristuksen toinen tulemus *vastaanottaakseen* morsiamensa; Kristuksen kolmas tulemus morsiamensa *kanssa*, hallitsemaan tuhatvuotisessa valtakunnassa. Kaikki kulkee kolmessa.

³⁵ Nyt on ollut ja tulee olemaan kolme eksodusta. Yhdessä niistä Jumala toi heidät *sisälle* arkkiin, eksodusta varten, matkalle maan yläpuolella. Seuraavan kerran Jumala toi heidät *pois* Egyptistä. Ja seuraavalla kerralla Jumala ottaa heidät *ylös*. Sisään, pois, ylös! Seuraava eksodus on ylös meneminen. Meillä on nyt edessämme yksi, ylös menemisen aika.

³⁶ Samoin kuin elämä tekee saman asian. Me tulemme *elämään*, me lähdemme *elämästä*, nousemme *ylös* elämään, aivan tarkalleen sama asia. Me olemme siis . . .

³⁷ Näyttämömme avautuu tänä iltana exodukseen, ja Jumala aikoi ottaa kansansa.

³⁸ Israel on kansa. Jumala ei käsittele Israelia yksilöinä. Israel on kansakunta, aina kohdellut heitä sellaisena. Ja viimeisinä päivinä, seurakunnan poismenon jälkeen, silloin Jumala pelastaa Israelin kansakuntana. Se on nyt kotimaassaan,

valmiina siihen. Ja he pelastuvat, Raamattu sanoo: ”Kansa syntyy päivässä.” Jumala ei käsittele juutalaisia yksittäisinä yksilöinä. Hän käsittelee heitä kansakuntana, Israelina, aina, koska se on Hänen kansansa.

³⁹ Ja täällä Hän on tuomassa kansansa pois kansakunnasta, maastamuutossa, tuomassa kansansa pois tuomiosta.

⁴⁰ Ja juuri ne vedet, jotka hukuttivat maailman, pelastivat Nooan. Näettekö? Ja juuri se Pyhä Henki, jonka kansa hylkää tänään, ottaa vastaan seurakunnan ja vie sen ylös ja tuo tuomion niille, jotka eivät usko sitä.

⁴¹ Jeesus sanoi, kun he kutsuivat Häntä: ”Beelsebuliksi,” toisin sanoen, Hän oli ”ennustaja,” he . . . Hän sanoi: ”Minä annan sen teille anteeksi,” (Ihmisen Poika, uhria ei oltu suoritettu.) ”mutta kun Pyhä Henki tulee tekemään saman asian, yhtäkään sanaa sitä vastaan ei anneta anteeksi tässä maailmassa eikä tulevassa maailmassa.”

⁴² Sen täytyy tulla hylätyksi, ja sitten tuomio iskee sen jälkeen. Katsokaa, ongelmana on se, että me . . .

⁴³ Mieleeni tulee kerran lukemani tarina, jossa vanha merimies oli tulossa mereltä, ja nuori englantilainen runoilija oli menossa merelle. Ja niinpä tuo runoilija oli kirjoittanut paljon merestä, mutta hän ei ollut koskaan nähnyt sitä, joten hän oli matkalla sinne. Ja vanha merimies sanoi hänelle piipunnysä suussa: ”Minne sinä menet, hyvä mies?”

⁴⁴ Hän sanoi: ”Minä menen merelle.” Hän sanoi: ”En ole koskaan nähnyt sitä. Olen kirjoittanut siitä ja siitä, mitä muut sanoivat, mutta,” hän sanoi: ”voi, olen niin innoissani tietäessäni lähestyväni merta.” Hän sanoi: ”Voi, saan haistaa sen suolaisen veden! Nähdä sen suuret valkopäät, jotka puhkeavat sen huipulla, ja sinisen taivaan heijastuksen, ja kuulla lokit, kun ne lentävät sen yli, oi, olen innoissani ajatuksesta, että näen sen!”

⁴⁵ Vanha merimies sanoi: ”Olen syntynyt sen rannalla kuusikymmentä vuotta sitten, enkä näe siinä mitään niin kaunista.” Katsokaahan, hän oli nähnyt sitä niin paljon, että siitä oli tullut hänelle tavallista.

⁴⁶ Juuri niin on nyt helluntaiseurakunnan laita nykyään. Se on nähnyt niin paljon Jumalaa, että Jumalasta on tullut heille tavallista. Älkää koskaan antako sen tapahtua!

⁴⁷ Täällä vähän aikaa sitten, Louisvillissä, Kentuckyssa. Sieltä mistä minä olen kotoisin, Jeffersonvillestä, Indianasta, se on joen toisella puolella. Eräs nainen käveli halpakaupassa. Ja hänellä oli . . . oli pieni poika kainalossaan, ja hän meni tiskeille ja oli tulossa hysteriseksi. Hän otti jotain, näytti sitä pienelle pojalle; tämä vain istui ja tuijotti. Hän meni toiselle tiskille ja otti jotain näyttääkseen sitä pienelle pojalle; tämä vain tuijotti.

Ja jonkin ajan kuluttua hän otti pienen kellon ja alkoi soittaa sitä, ja pikkupoika vain tuijotti. Ja nainen alkoi huutaa ja nosti kätensä ylös. Ja ihmiset halpakaupassa katselivat häntä, niinpä he menivät hänen luokseen selvittämään, mikä oli vialla.

⁴⁸ Hän sanoi: ”Olen... Pikkupoikani,” hän sanoi: ”hän on vasta kolmevuotias.” Ja hän sanoi: ”Minä... Yhtäkkiä, noin vuosi sitten, hän otti ja vain istui ja tuijotti tyhjiyteen.” Ja hän sanoi: ”Minä—minä vein hänet lääkäriin,” ja hän sanoi: ”ja lääkäri määräsi hänelle tiettyjä hoitoja ja muita asioita.” Ja hän sanoi: ”Ja lääkäri kertoi minulle tänään, että hänen mielestään poika oli jo paremmassa kunnossa. Mutta,” hän sanoi, ”hän ei ole parempi.” Hän sanoi: ”Olen ravistellut hänen edessään kaikkea, minkä pitäisi herättää hänen ikäisensä pienen pojan huomio. Kaikkea, mikä herättäisi hänen ikäisensä pienen lapsen huomion, olen ravistellut niitä hänen edessään, ja hän vain istuu ja tuijottaa tyhjiyteen.” Hän sanoi: ”Hän ei ole parempi.”

⁴⁹ Se on jotain helluntaiseurakunnan kaltaista. Jumala on ravistellut heidän edessään kaikkia Raamatun lahjoja, ja he istuvat yhä ja tuijottavat tyhjiyteen aivan niin kuin jokin olisi väärin. Meidän on aika herätä, ystävät, ennen kuin on liian myöhäistä. Muistakaa, että Jumala ei ravistele noita lahjoja, ellei Hän yritä herättää huomiotaanne.

Jumala oli tuomassa kansaa pois kansakunnasta.

⁵⁰ Aivan kuten Hän tekee nyt, tullen tuomaan morsiamen ulos seurakunnasta, jättäen jäljelle jäännöksen naisen siemenestä. Valitut tuodaan ulos seurakunnasta. Luonnollinen seurakunta jää tänne ahdistuksen ajaksi. Tuota *valittua* kutsutaan joskus ”valituiksi, ennalta määrätyiksi, jäännökseksi.”

⁵¹ Katsotaanpa, miten Hän teki sen silloin, koska Hän ei koskaan muuta tapaansa tehdä asioita. Jumalalla on yksi tapa tehdä asioita, ja se on se tapa, jolla Hän tekee sen, ja se on oikea tapa, aina. Katsokaa, miten Hän teki sen ja millä tavalla Hän teki sen, ja sitten voimme saada välähdyksen tästä.

⁵² No niin, olen typologi, varmasti. Minulla ei ole koulutusta. Minun on katsottava taaksepäin ja katsottava, mitä Hän teki. Ja meille opetetaan, että: ”Vanha testamentti oli varjo tulevasta.” Jos siis katsoisin tänne, enkä olisi koskaan nähnyt kättäni, ja näkisin käteni varjon, ja minulla olisi viisi sormeaa, minulla olisi jonkinlainen hyvä käsitys siitä, että kun käteni olisi siinä, minulla olisi viisi sormeaa. Niinpä, mitä heille tapahtui, oli esimerkkeinä siitä, miten Jumala tekee asioita, niin kuin Hän tekee niitä nyt.

⁵³ Ja tapa, jolla Hän tekee sen, Hän ei koskaan muutu siitä. Joka kerta, läpi Raamatun, Hän ei koskaan muuta tapaansa tehdä asioita. Jatkuvasti samanlainen, koska Hänen ensimmäinen tapansa tehdä se, on täydellinen tapa. Koska Hänellä ei voisi olla

muuta tapaa, koska Hän on täydellinen, ja Hän, kaikki Hänen tiensä ovat täydellisiä. Katsokaa, miten Hän teki sen.

⁵⁴ Mooses oli kutsuttu ja ennalta määrätty ottamaan tämän työn, jonka hän oli, hän oli— hän oli ottanut. Jumala . . .

⁵⁵ Nyt luulen, jos suotte anteeksi sen. . . Enkä sano tätä hätiköidysti. Sanon vain, että tällä puhujakorokkeella minä— minä en tiedä mitään, enkä halua tietää mitään muuta kuin Jumalan. Nyt luulen, että tässä kohtaa Myöhemmän sateen veljemme ovat menneet sekaisin, katsokaahan, he panevat kädet toistensa päälle ja tekevät heistä profeettoja ja niin edelleen. No niin, se ei ole raamatullista. ”Lahjat ja kutsumukset ovat ilman katumusta.” Te synnytte siksi, mitä tahansa te olette. Olette alussa sitä, mitä olette.

⁵⁶ Katsokaa noita fariseuksia menneinä aikoina. Heillä oli vain vähän valoa, koska he saattoivat. . . oli laki, ja he elivät lain mukaan, mutta heidän sydämensä oli pohjimmiltaan niin musta kuin voi olla.

⁵⁷ Ja siellä oli pieni nainen, prostituoitu, hänen ent. . . entinen elämänsä *täällä* oli niin mustaa kuin se vain saattoi olla, hän oli huonomaineinen, mutta syvällä sydämessään hänet oli ennalta määrätty Elämään.

⁵⁸ Ja sitten kun Jeesus, Sana, tuli paikalle, nuo fariseukset sanoivat: ”Tämä mies on Beelsebul.” Mitä se teki? Se pimensi sen vähäisenkin valon, joka heillä oli.

⁵⁹ Jeesus sanoi: ”Te olette isästänne perkeleestä, ja hänen tekojaan te teette.”

⁶⁰ Mutta kun tämä pieni, paha nainen tuli ja näki Jumalan sanan, hän tunsu sen. Hän ei elänyt sitä, mutta hän tunsu sen. Ja heti kun Se puhui hänelle, hän sanoi: ”Minä havaitsen, että Sinä olet profeetta.” Ja Hän. . . Nainen sanoi: ”Minä tiedän, että Messias tekee tämän.”

Ja Hän sanoi: ”Minä olen Hän.”

⁶¹ Mitä se teki? Se poisti pimeyden ja teki kaiken valkoiseksi. Miksi? Siellä makasi siemen, ennalta määrätty siemen, joka oli. . . Se oli Jumalan ajatus ennen maailman perustamista.

⁶² On vain yksi muoto iankaikkista elämää. Jos sinulla on iankaikkinen elämä, niin sinä itse olit Jumalan ajatuksissa ennen kuin maailma luotiin. Sinä olet Hänen ajattelunsa ominaisuus, sillä iankaikkinen ei koskaan alkanut eikä voi koskaan loppua. Olet osa Jumalan taloutta, aina. Se vain heijastuu. Siitä on tulossa nykyisyys. Heillä on vielä yksi kuva kehitettävänä, se on kuolema, sitten negatiivisesta tulee positiivinen, sitten te olette Morsiamessa ja Kristuksen kanssa, niin kuin Hän ajatteli. Kuten aviomies ja vaimo, tänään, niin Jumala, Kristus ja seurakunta tulevat olemaan yhtä. Nyt, valitut, kutsutut!

Mooses syntyi, ”ihanana lapsena.”

63 Raamatussa sanotaan, että, yksi profeetoista, Jeremia, Jumala sanoi: ”Ennen kuin sinut edes muodostettiin äitisi kohdussa, minä määräsin sinut kansojen profeetaksi.”

64 Johannes Kastaja, hänen henkilöisyytensä tähän paljastettiin Kirjoituksissa. Jesaja, seitsemänsataa kaksitoista vuotta ennen hänen tuloaan, sanoi: ”Hän on huutavan ääni erämaassa: ’Valmistakaa Herralle tie!’” Ja noin neljäsataa vuotta ennen hänen ilmestymistään, taas me löydämme, että Malakia sanoi: ”Katso, minä lähetän sanansaattajani kasvojeni edestä valmistamaan tietä Herralle.”

65 Katsokaa, hän oli ennalta määrätty. Ja niin olivat kaikki nuo Jumalan virat, jos he ovat Jumalan kutsumia.

66 Jos heidät on koulutettu siihen, se on vain tykinruokaa, katsokaa, se ei voi olla mitään. Jos se on ruokalipuke, silloin te myytte esikoisoikeutenne ruokalipukkeen vuoksi, teette kompromissin ja menette jonkin organisaation tai jonkin ryhmän mukana. Mutta jos se on Jumalasta, te seisotte tuon Sanan kanssa kaikesta huolimatta, koska te olette syntyneet seisomaan sen kanssa.

67 Mooses, kukaan muu ei voinut ottaa hänen paikkaansa. Kukaan muu ei voinut tehdä hänen tehtävänsä. Hänet oli määrätty tekemään se.

68 Ja, veljet, sisaret, jos teillä on iankaikkinen elämä, teidät on määrätty tekemään tietty asia. Ehkä hyvä kotiäiti, ehkä jotakin muuta, mutta kukaan ei voi ottaa teidän paikkaanne. Jumala on valmistanut teille paikan. Älkää yrittäkö ottaa jonkun toisen paikkaa. Se on lihallista jäljittelyä, se osoittaa, että teissä on jotakin vikaa. Olkaa juuri sitä, mitä olette, aivan tarkalleen. Älkää olko mitään muuta.

69 Nyt, nyt me huomaamme, että Jumala antoi Moosekselle merkkejä todistaakseen vaatimukset ja kutsumukset.

70 Ja jokaisen todellisen merkin, jokaisen todellisen merkin, joka on lähetetty Jumalalta... sen takana on ääni. Älkää nyt epäonnistuko. Tämä on viimeinen oppituntini tästä, katsokaahan. Jokainen todellinen merkki... Nyt meillä on merkkejä, jotka eivät ole Jumalasta; Saatana voi melkeinpä matkia mitä tahansa, mitä on olemassa. Mutta todellisella merkillä, joka on lähetetty Jumalalta, on Jumalan ääni sen takana.

71 Jumala sanoi Moosekselle: ”Jos he eivät usko ensimmäisen merkin ääntä, tee silloin tämä toinen merkki heidän edessään. Ja jos he eivät kuule sitä, niin ota vettä ja kaada se maahan.” Ja se oli merkki siitä, että he kastuisivat siellä omassa veressään.

72 Huomatkaa, ja aivan samoin kuin Hän sanoi: ”Pudistakaa tomu jaloistanne. Sodoman ja Gomorran olisi tuona päivänä helpompi kuin sen kaupungin, joka hylkää teidät.”

⁷³ Nyt me emme *leiki* seurakuntaa, tämä on Seurakunta. Kristus on Seurakunta. Me olemme Kristuksessa. Kristuksen salaperäinen ruumis, me synnymme siihen. Te ette voi liittyä siihen.

⁷⁴ Olen ollut Branhamin perheessä lähes viisikymmentäviisi vuotta, eivätkä he koskaan pyytäneet minua liittymään perheeseen. Synnyin Branhamiksi.

⁷⁵ Ja sillä tavalla sinä olet kristitty. Sinä synnyit kristityksi, et liittynyt siihen. Te synnytte siihen. Kaikki pelkäävät syntymää. Heillä on jokin hieno ja siisti tapa puristaa vähän kättä tai pienen kortin allekirjoittaminen tai suolasirotin, jossa on vähän vettä. Se ei ole syntymä. Syntymä on vaikea asia. Syntymä on hirvittävä asia. En välitä siitä, tapahtuuko se sikolätissä tai—tai navetan karsinassa tai vaaleanpunaisella koristellussa sairaalahuoneessa; syntymä on sotku, ja se sotkee teidät. Te ette halua luovuttaa, ette halua *sitä, tätä* tai jotain *muuta*, mutta kyneleet pesevät maalin kasvoiltanne ja tekevät teistä toisenlaisen ihmisen. Jos synnytte uudestaan, se sotkee teidät, mutta te tulette ulos uutena luomuksena. Näettekö? He eivät halua sitä. He haluavat jonkin helpon tien, tiedättehän, eikä helppoja teitä ole olemassa. Kuten laulussa sanotaan, hän sanoi: ”Minä valitsen Herran halveksittujen harvojen tien.” Hän ei halua olla kasvihuonekasvi.

Jokaista todellista Jumalan merkkiä seuraa Jumalan ääni.

⁷⁶ Nyt jos joku mies antaa merkin jossakin maassa tai milloin tahansa, ja se ääni, jonka takaa hän puhuu, ei ole Jumalan Sana, niin tarkatkaa sitä, älkää uskoko sitä. Jos joku vanhan koulukunnan mies nousee ylös ja sanoo, että hän näyttää merkin Jumalalta, ja sitten hänen opetuksensa on samaa vanhaa teologiaa, jota teillä on ollut kaikki nämä vuodet, Jumala ei koskaan lähettänyt tuota merkkiä. Katsokaa takaisin Kirjoituksiin ja nähkää, oliko se. Tutkikaa Kirjoituksia. Mies tulee takaisin ja sanoo: ”Nyt me kaikki haluamme liittyä *tähän*. Se on ollut vanha vakiintunut juttu.” Älkää uskoko sitä. Me menemme siihen ihan kohta, näettehän. Ei, älkää uskoko sitä.

⁷⁷ Jumala vahvistaa aina merkkinsä. Jumalan merkki puhuu aina Jumalan ääntä.

⁷⁸ Ja jos se on sama vanha koulukunta, joka teillä on ollut, miksi Hän antaisi merkin? Te olette jo siinä. Hän yrittää saada teidät tuohon kulmaan. Pysähtymismerkki! Hidastakaa! Katsokaa minne olette menossa! Te kaadatte itsenne tuohon kulmaukseen, jos ette varo. Siellä on jyrkkä mutka, ja siellä on aina kyltti, ennen kuin tulette tuohon mutkaan, estämässä teitä törmäämästä. Hyvät tienrakentajat antavat merkkejä. Ja me kuljemme tietä kirkkauteen. Ja jos merkki puhuu samasta vanhasta asiasta, se ei ollut Jumalalta.

79 Jumala antaa merkkejä herättääkseen kansansa huomion. Merkkien on tarkoitus herättää Jumalan kansan huomio, Jumalan merkkien on. Jumalan merkit annetaan herättämään Jumalan kansan huomio.

80 Nyt tässä palava pensas oli merkki herättämään profeetan huomion, koettamaan sitä, koska profeetta oli karannut pois Jumalan luota, ja Jumala antoi palavan pensaan merkiksi. Ja hän näki tämän oudon merkin; hän sanoi: ”Minä käännyn katsomaan, mikä tämä outo merkki on, että pensas palaa eikä kulu.” Nyt Jumala oli herättämässä karkuun lähteneen profeettansa huomiota puoleensa. Hän olisi voinut saada jonkun toisenkin, mutta Hän määräsi Mooseksen tähän tehtävään eikä kukaan muu tule ottamaan hänen paikkaansa.

81 Matkalla muutamat muutkin yrittivät tehdä niin, tiedättehän. Daatan nousi ja halusi tehdä siitä organisaation. Jumala sanoi Moosekselle: ”Erotaudu. Minä nielaisen heidät.” Näettekö?

82 Jumala toimii yksilön kanssa. Näettekö? Nyt huomattaa tämä, Hän yritti herättää profeetan huomion, saada profeetan oikealle paikalleen, näettehän, ja Hän antoi palavan pensaan merkin.

83 Ja katsokaa, ääni joka seurasi merkkiä, oli raamatullinen ääni. ”Minä olen kuullut kansani huudot ja heidän huokauksensa piiskureidensa takia, ja Minä muistan lupaukseni.” Aamen. Se ratkaisee asian. ”Minä muistan lupauksen.” Se oli Raamatullinen Ääni. ”Ja Minä lähetän sinut. Olen tullut alas vapauttamaan heidät, ja Minä lähetän sinut.”

84 Muistakaa, että Jumala ei tee mitään ilman ihmistä. Tiedättekö sen? Se on se, mikä saa ihmiset kompastumaan. Näettekö?

85 Se on se, mikä sai heidät kompastumaan Jeesuksen suhteen. He sanoivat: ”Sinä olet mies, joka tekee itsestään Jumalan.” Hän oli Jumala, mutta he eivät voineet ymmärtää sitä. ”No, sinä, joka olet vain ihminen.”

86 Hän sanoi: ”No, te kutsutte profeettoja ’jumaliksi’, ja teidän lakinne tunnusti sen. Ja jos te kutsutte heitä ’jumaliksi’, joille Jumalan Sana on tullut, miten voitte tuomita Minut, kun sanon olevani Jumalan Poika?”

87 Katsokaa, merkkejä, jotka herättävät huomiota. Ja muistakaa, jos huomiota herätetään ja se on samaa vanhaa linjaa, se ei ole Jumala.

88 Mutta Jumala yrittää nyt herättää profeetan huomion, ja Hän antaa hänelle merkin, ja ääni, joka seurasi merkkiä, oli Raamatullinen ääni. ”Minä olen nähnyt ihmiset. Olen kuullut heidän huutonsa. Minä muistan lupaukseni.”

⁸⁹ Nyt Jumala on puhuva luvatus Sanansa kautta. Hänen on lähetettävä profeettansa, sillä Sana tulee profeetalle. Raamattu sanoi, Jumala sanoi itse, että ”Hän ei tee mitään, ennen kuin Hän ilmoittaa sen ensin palvelijoilleen profeteoille.” Näettekö? Ja sitten, merkki on annettu, ja raamatunpaikka on osoitettu, se on merkin ääni.

⁹⁰ Näettekö Mooseksen merkin äänen? Ensiksi, merkki oli palava pensas; Ääni oli Raamattu.

⁹¹ Mooses otti sen Hänen merkkinä ja meni Egyptiin ja teki sen merkin, jonka Jumala käski hänen tehdä; ja merkillä oli ääni, ja ihmiset uskoivat ja tulivat ulos. Ja niin kauan kuin he marssivat, he pärjäivät hyvin; mutta kun he alkoivat nurista ääntä vastaan, silloin he pysähtyivät.

⁹² Muistakaa, että Israel vaelsi. Tiesittekö, kuinka pitkän matkan he olivat kulkeneet? He olisivat... Heillä oli vain neljäkymmentä mailia ja kesti noin neljäkymmentä vuotta kulkea se. Miksi? Siksi, että he alkoivat nurista ääntä vastaan, joka oli tuottanut merkin. Kuinka vähän he tiesivätkään, kun he huusivat siellä rannoilla ja tanssivat Hengessä, ja Mooses lauloi Hengessä, he olivat vain muutaman päivän päässä. Mutta he alkoivat nurista ja halusivat tehdä jotakin muuta; ja he viipyivät neljäkymmentä vuotta erämaassa ja menehtyivät siellä, juuri niin, koska he eivät uskoneet. Jumala sanoi: ”Eivät he puhu sinua vastaan, Mooses. He puhuvat Minua vastaan.” Se oli Jumalan ääni, ei Mooseksen.

⁹³ Tarkatkaa nyt, Jehova aikoo puhua luvatus Sanansa kautta, joten Hänen on lähetettävä profeettansa. Se, jos haluatte nähdä sen, on 1. Mooseksen kirjassa 15:16. Me näemme, että Jumala sanoi Aabrahamille: ”Sinun jälkeläisesi joutuvat asumaan tässä vierassa maassa, ja Minä vien heidät sieltä pois väkevällä kädellä. Amorilaisten pahuus ei ole vielä täyttynyt.” Kaikki Hänen lupauksensa, jotka Hän antaa, tässä Hän kiinnittää profeetan huomion palavan pensaan kautta.

⁹⁴ Jos palava pensas olisi sanonut: ”Mooses, Jumala on Jumala.”

”Joo, minä uskon sen.”

⁹⁵ ”Voi, sinä pärjät hyvin, Mooses, jatka vain. Menit naimisiin hienon naisen kanssa, hän on kaunis lapsi. Sinulla on hieno poika! Kunnia Jumalalle!” Tuo on samaa vanhaa koulukuntaa. Näettekö?

⁹⁶ Mutta Hän oli valmis tekemään jotakin, joten Hänen täytyi herättää miehen mielenkiinto. Ja Hän antoi miehelle kaksi merkkiä tehtäväksi, ja sanoi: ”Jokaisella merkillä oli ääni.” Se todistaa, että niin on. Katsokaa nyt, mitä ne äänet puhuivat, jopa luomisesta. Jehova oli nyt valmis puhumaan.

97 Jälleen kerran, profeetan tulo on merkki. Tiesittekö sen? Profeetan tulo, aikakauteen, on merkki.

98 En tarkoita nyt jumaluusopin tohtoria. En tarkoita jotakin uskollista pastoria, jotakin hyvää ihmistä. He ovat hienoja. He ovat Jumalan palvelijoita.

99 Mutta profeetta on merkki. Raamattu sanoo niin tässä. Ja mistä se on merkinä? Se on merkki siitä, että Hänen Sanansa on täyttymässä, täyttymässä tämän profeetan merkin äänen kautta.

100 Huomatkaa, profeetan tulo on varoitusmerkki lähestyvistä tuomiosta. Tiesittekö sen? Tuomio on valmis iskemään, jos maassa on profeetta.

101 Muistakaa, että hänen on varmasti ensiksi oltava Jumalan ja tuon päivän Sanan vahvistama, ja sitten hän tekee merkin. Ja sitten katsokaa tuota merkkiä, mitä hän ennustaa. Hän sanoi: ”Jos se toteutuu, niin kuulkaa häntä.” 4. Moos. 12:6. ”Jos se ei toteudu, unohtakaa se.” Sen täytyy olla raamatullinen merkki, jonka Hän antaa.

102 Ja mitä Hän antaa merkinä kerran, jos Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, Hän antaa sen saman jatkuvasti. ”Herran Sana tuli profeetoille.” He olivat Sana. Ja kun Jeesus tuli, Hän oli Sana. Ja Sana erotti sydämen ajatukset ja aikomukset, jatkuvasti, yhä uudelleen. Tarkatkaa nyt.

103 Tämän profeetan tulo antaa merkin siitä, että ”tuomio on lähellä,” aina.

104 Pysähtykäämme vain muutamaksi minuutiksi. En ota liikaa aikaa. Tarkistakaamme nyt vain pari, noin kymmenen minuutin aikana. Ja loput sanomasta, pikemminkin, kymmenen minuutin aikana.

105 Nooa, profeetta maassa—maassa, merkki tulevasta tuomiosta. Mooses, profeetta maassa, merkki tulevasta tuomiosta. Elia, profeetta maassa, merkki tulevasta tuomiosta. Johannes, profeetta maassa, merkki tulevasta tuomiosta Israelille; heidät oli ehdottomasti hylätty.

106 Huomatkaa, merkki! Mitä merkki tekee? Merkin tehtävänä on herättää huomio ja saada valitut valmiiksi ja pois tieltä ennen kuin tuomio iskee. Niin Nooa teki, sai valitut valmiiksi. Loput heistä, ja mitä se tekee? Merkki ja merkin ääni tuomitsee epäuskoisen ja saa hänet valmiiksi tuomiota varten. Se saa valitut valmiiksi pelastumista varten. Se on merkki. Sitä varten merkit annetaan, tulevaa tuomiota varten. Valituille, he näkevät sen.

107 Kuten tuo pieni nainen, jolla oli puhdas sydän ja saastutettu ruumis; ja fariseus, jolla oli puhdas ruumis ja saastunut sydän. Se tuomitsi yhden ja pelastaa toisen.

108 Ja juuri ne tuomiot, jotka pelastivat Mooseksen, tuomitsivat maailman; hänen saarnaamisensa.

109 Se saa valitut valmiiksi. Mihin valitut ovat valmiita? Kun he näkevät Jumalan lähettämän merkin, he katsovat takaisin Raamattuun ja näkevät, onko sen tarkoitus olla siellä. ”Niin, tässä se on.” Mikä se on? Odottava tuomio. Sitten valitut kuuntelevat ääntä.

110 Mutta valitsemattomat jättävät sen huomiotta ja sanovat: ”Hölynpölyä. Jatkakaa vain! Mennään saman vanhan koulukunnan mukaan.” Näettekö? Niin tehtiin Lutherin aikana. Niin he tekivät Wesley'n aikana. Niin he—he tekevät nyt, niin he ovat aina tehneet.

111 Mutta se on merkki, ja siinä on Ääni, joka seuraa merkkiä. Ja ääni tunnustetaan raamatulliseksi ääneksi. Älkää nyt unohtako sitä. Pitäkää se mielessä, koska en ehkä näe teitä enää koskaan.

112 Kunpa minulla olisi keino, jolla voisin tulla tänne jonnekin ja saada kaikki veljeni, kun heillä ei olisi herätyskokouksia meneillään, pystyttämään teltan ja vain istumaan päivästä toiseen, ja opettaa sitä, kunnes—kunnes se todella imeytyisi. Mutta Hän ei sallisi sitä, en usko. Katsokaa, olemme liian lähellä loppua. Uskon, että olemme juuri nyt lopussa.

113 Kirjassani, johon minä kirjoitan. Vuonna 1933, eräänä aamuna, kun olin valmistautumassa menemään pyhäkouluun, baptistien pyhäkouluun, jossa olin pastorina, Pyhä Henki tuli ja näytti minulle lopun ajan ja näytti minulle seitsemän asiaa, jotka tapahtuisivat. Merkitsin ne ylös. Se on vanhalla keltaisella paperilla.

114 Kertoi minulle tarkalleen, miten Saksa rakentaisi tuon Siegfried-linjan, ja miten amerikkalaiset kärsisivät siellä suuren tappion, yksitoista vuotta ennen kuin linjaa koskaan rakennettiin.

115 Sanottiin, kuinka Mussolini nousisi ja kuinka hän menisi Etiopiaan, ja kuinka Etiopia ”kaatuisi hänen jalkoihinsa.” Ja hän kuolisi häpeällisesti, ylösalaisin käännettynä, ja hänen oma kansansa sylkisi hänen päälleen.

116 Ja minä sanoin: ”On kolme ismiä: kommunismi, fasismi ja natsismi. Ne kaikki päätyvät Venäjältä kommunismiin.” Ja se tuhoaa kat- . . . katolilaisuuden. Katsokaa, jos se ei tuhoa!

117 Minä sanoin: ”Sellaista edistystä tulee tapahtumaan!” Sanoin: ”Näen autoja, jotka näyttävät kananmunilta, kulkemassa pitkin katuja. On autoja, jotka kulkevat pitkin valtateitä, joilla on jonkinlainen hallinta, niitä ei tarvitse ohjata. Näin amerikkalaisen perheen pelaavan tammea auton takapenkillä.” Heillä on sellainen auto nyt, jos heillä vain olisi valtatie, joille laittaa sen. Pieni Volkswagen on täydellinen muna, aivan täsmälleen, ja niin ovat kaikki muutkin autot.

Osasitteko kuvitella vuonna 1933, miltä autot näyttivät, tähän päivään asti?

¹¹⁸ Ja sitten se ennusti taas, että naisten sallitaan äänestää, ja mitä he tekisivät. Ja miten tämä maa, joka on symboli kuten Israelkin, tulee maahan ja ajaa alkuasukkaat pois ja perii maan. Ja ensimmäiset kuninkaas, joita heillä oli, Daavid ja Salomo, olivat jumalaapelkääviä kuninkaita. Jonkin ajan kuluttua Aahab tuli näyttämölle. He äänestivät hänet valtaan. Tuolista tuli . . . kirkosta tuli maallinen. Ja meillä oli Lincoln ja Washington, katsokaa, mitä se on tänään. Katsokaa, mihin olemme menossa nyt. Missä on seuraava asia? Me olemme lopun ajassa.

¹¹⁹ Ja se on merkki, luonnollisessa, juuri niin. Se saa valitut valmiiksi ja tuomitsee epäuskoiset tuomiolle.

¹²⁰ ”Jos tämä profeetta on oikea profeetta ja se, mitä hän sanoo, toteutuu,” Raamattu sanoo, 4. Moos. 12:6: ”kuulkaa hänen varoitustaan, sillä se on vahvistettu, se ei ole mies.” Profeetta on mies. Mutta yliluonnollisen merkin ääni on raamatullinen ääni, se on vahvistettu, silloin se on varoitus.

¹²¹ Raamattu on kirjoitettu profeettojen toimesta, muistakaa. Myös toisessa Pietarin kirjeessä 1:21. Heparalaiskirjeen 1:1:ssä myös.

¹²² Tulipatsas oli Moosekselle merkki siitä, että Ääni aikoi puhua. Tulipatsas osoitti, että ääni aikoi puhua. Se on merkki, tulipatsas. Teidän ihmisten pitäisi muistaa se Houstonista, ei kovin kauan sitten.

¹²³ Mooses, profeetta, oli merkki Israelille, että lupaus oli juuri valmis täyttymään. Kun Mooses tuli alas ja teki profetaan merkin, he tiesivät heti silloin, että hän kokoaisi heidät yhteen.

¹²⁴ Kuinka täydellinen on Jumalan Sana järjestyksessä, joka kerta sama. Jopa niin kuin sanoin eilen illalla, kuinka Uurim Tummin ja kaikki, on aina vastannut Jumalalle.

¹²⁵ Ottakaamme taas profeetta, hetki vain; Joonan. Minulla oli Joonan ensimmäinen luku kirjoitettuna tänne, ensimmäinen luku tässä hänen profetiastaan. Joonan tulo valaan vatsasta oli merkki. Katsokaahan, ihmiset olivat pakanoita. He palvoivat meren jumalia, ja heidän merenjumalansa oli valas.

¹²⁶ Nyt monet ihmiset yrittävät tuomita Joonan. Minä olen aina puolustanut Joonaa. Joonan ei ollut poissa Herran tahdosta. ”Vanhurskaan askeleet ovat Herran määräämät.” Me haluamme sanoa: ”Hän on Joonan.” Mutta otetaanpa kerrankin se sen . . . minkä arvoinen se on. Tiedän, että hänen piti mennä Niniveen, mutta Jumala laittoi hänet ottamaan laivan Tarsiiseen. Ja Hän laittoi vaikeudet nousemaan esiin merellä.

¹²⁷ Joonan sanoi: ”Sitokaa käteni ja jalkani. Minä olen se, joka on vaikeuksissa, se, joka sen aiheutti.” Ja hänet heitettiin laivasta.

Ja vedessä ui kala, suuri kala, joka nielaisi Joonan. Tiedän, että tieteen on vaikea uskoa sitä.

128 Täällä Louisvillissä, Kentuckyssa, vähän aikaa sitten, noin kymmenen vuotta sitten, heillä oli valas, joka makasi tavaravaunun päällä. Ja siellä oli joku pikku Ricky, jolla oli enemmän älyä kuin hän osasi hallita. Hän yritti saada Raamatun kertomaan valheen. Hän sanoi: ”Tiedätkö, te olette kuulleet tuon vanhan Raamatun sananparren, että valas nielaisi Joonan.” Hän sanoi: ”Katsokaa, ette voisi laittaa palloa sen kurkusta läpi, se oli niin pieni. Miten täysikasvuinen mies voisi mennä sen vatsaan?” Hän sanoi: ”Näettekö, se on vain vanha sananparsi, Raamattuhan on täynnä niitä.”

129 Se oli liikaa minun—minun ajattelulleni. Sain: ”Herra, haluaisin sanoa siihen jotakin.”

Hän sanoi: ”Mitä sinulla on sanottavaa?”

130 Sain: ”Katsohan, et ole lukenut Raamattua oikein.” Sain: ”Raamatussa sanotaan, että tämä oli erityinen valas. ’Jumala valmisti ison kalan.’ Tämä oli erityisesti rakennettu nielaisemaan hänet, siksi se pystyi tekemään sen! Se ei ollut tavallinen kala. Jumala aikoi tehdä epätavallisen työn, joten Hän hankki epätavallisen kalan.” Näettekö? Hän ei sanonut siitä enempää silloin. Jumalalla oli siis erityinen asia.

131 Kuten pieni tyttö, joka kerran tuli tabernaakkelista; hänen pienet hiuksensa oli kammattu taakse ja sileäksi, kunnes hänen pienet kasvonsa näyttivät kuoritulta sipulilta. Hänellä oli vain Raamattu kädessään, kun hän kulki.

132 Vanha mies nimeltä Jim Dorsey asui Uticassa. Hän oli uskosta osaton, vanha sotilas, ja—ja hän ei uskonut Jumalaan. Ja hän kysyi: ”Minne olet menossa, nuori nainen?”

Tyttö sanoi: ”Olen menossa kotiin, herra.”

Hän kysyi: ”Mitä sinulla on käsivarrellasi?”

Tyttö sanoi: ”Se on Raamattu.”

Hän sanoi: ”Ethän sinä usko sitä?” Ja hän . . .

Tyttö sanoi: ”Kyllä, minä uskon sen, herra.”

133 Ja sanoi: ”Uskotko sinä tuon tarinan siitä, että valas nielaisi Joonan?”

Hän sanoi: ”Totta kai, uskon joka sanan siitä.”

134 Hän sanoi: ”Miten aiot todistaa sen muulla tavalla kuin uskolla, sillä mitä sinä kutsut uskoksi?”

”No” tyttö sanoi, ”kun pääsen taivaaseen, kysyn Joonalta.” Näettekö?

Hän sanoi: ”Entä jos hän ei olekaan siellä?”

135 Tyttö sanoi: ”Silloin sinun on kysyttävä häneltä.” Minusta se oli aika hyvä oikaisu. Minusta se on juurikin niin.

¹³⁶ Jos Raamattu sanoisi, että Joonanielaisi valaan, uskoisin sen. Hän pystyisi valmistamaan sen. Mitä Jumala on sanonut, sen Jumala pystyy toteuttamaan, ja Hän pitää aina sanansa. Joten Joonan, me pilkkaamme häntä. . .

¹³⁷ Mutta oletteko koskaan huomanneet? Kun kala ui, se metsästää ruokaansa. Ja kun se on syönyt, se laskeutuu suoraan pohjaan ja lepuuttaa pieniä eviään pohjassa. Ruokkikaa kultakalanne ja katsokaa, mitä tapahtui. Kun ne saavat vatsansa täyteen, ne laskeutuvat alas ja laittavat evänsä pohjaa vasten, ja makaavat siellä ja ottavat rauhallisesti.

¹³⁸ No, tämä iso valmistettu kala tuli ja nielaisi tämän profeetan. Ja se meni meren pohjaan, ehkä neljäkymmenen sylen syvyyteen. Se meni syvälle, lepäämään meren pohjalle.

¹³⁹ Nyt me ajattelemme aina Joonaa. Ja kaikki sanovat: ”Puolestanihan rukoiltiin, mutta käteni ei ole yhtään parempi. Puolestani rukoiltiin, mutta oloni ei ole parempi.” Älkää koskaan moittiko Joonaa.

¹⁴⁰ Katsokaa nyt oireita, joita hänellä oli. No niin, ensiksi, hän oli myrskyävällä merellä ja hän oli poissa reitiltä, jolle Jumala oli lähettänyt hänet. Hänen kätensä ja jalkansa olivat sidotut. Hänet heitettiin myrskyävään, raivoavaan mereen, ja valas nielaisi hänet ja meni syvälle merenpohjaan. Ja hän makasi siellä oksennuksessa, valaan vatsassa, merilevää kaulansa ympärillä. Ja jos hän katsoi tähän suuntaan, se oli valaan vatsaa. Jos hän katsoi tuohon suuntaan, se oli valaan vatsaa. Minne tahansa hän katsoi, se oli valaan vatsaa. Jos puhutaan oireista, hänellä saattoi olla niitä. Mutta tiedätkö, mitä hän sanoi? Hän sanoi: ”Ne ovat petteviä turhuuksia. En enää katso niitä, vaan vielä kerran katson Sinun pyhään temppeleesi.”

¹⁴¹ Sillä Salomo, luonnollinen maallinen mies, joka rukoili temppeleä vihkiessään, sanoi: ”Herra, jos sinun kansasi on vaikeuksissa missä tahansa ja katsoo tähän pyhään paikkaan, niin kuule taivaasta.”

¹⁴² Ja Joonan uskoi siihen, mitä Salomo oli rukoillut. Ja Jumala päästi hänet valaan sisältä kolmen päivän ja yön jälkeen. Hän oli saattanut laittaa sinne happitelan. En tiedä, mitä Hän teki, mutta Hän piti hänet hengissä kolme päivää ja yötä, Sanan mukaan. Ja Sana on oikeassa.

¹⁴³ No, jos Joonan pystyi noissa olosuhteissa katsomaan jälleen ihmisen tekemään temppeleihin päin, kuinka paljon enemmän sinun ja minun pitäisi tänä iltana katsoa siihen Temppeleihin, jossa Jeesus seisoo Majesteetin oikealla puolella, oman verensä kanssa, ja rukoilee meidän tunnustuksemme perusteella meidän pienten oireidemme puolesta! Älkää tuomitko Joonaa ja katsoko sitten, mikä teitä vaivaa. Katsokaa lupaukseen, ”Jumala sanoi niin!” Jos te olette Aabrahamin lapsia, ”Jumala sanoi niin!” Hän antoi lupauksen ja se ratkaisee asian.

144 Huomatkaa, että kaikki ihmiset olivat kalastamassa ja vetivät verkkojaan ja muuta. Jonkin ajan kuluttua merenjumala, valas, rynnisti kohti rantaa. Kaikki lankesivat polvilleen. Jumala tietää, miten asiat tehdään. Ja se meni suoraan rantaan ja työnsi kielensä ulos, ja kun se teki sen, profeetta käveli ulos suoraan valaan suusta. Profeetta! Tuo jumala sylkäisi profeetan suoraan rannalle. Ei ihme, että he katuivat. Näettekö?

145 Se oli merkki. Se, että Joonan vapautettiin valaan toimesta, oli merkki. Mitä hän teki? Se oli merkki Jumalalta. Mitä ääni sanoi? ”Tehkää parannus tai te hukutte neljäkymmenen päivän päästä.” Jumalan merkki; Jumalan ääni! Aina, kun Jumala lähettää merkin, Jumala lähettää myös Äänensä tuon merkin taakse. Huomatkaa: ”Tehkää parannus, tai neljäkymmenen päivän kuluessa koko tämä kaupunki tuhoutuu.”

146 Profeetta Johanneksen ilmestyminen maan päälle, kun neljäsataa vuotta oli kulunut ilman profeettaa; neljänsadan vuoden kuluttua hänen ilmestymisensä merkki. Tuo pieni epämääräinen aika!

147 Nyt jos te olette hengellisiä, te ymmärrätte, mitä sanon. Jumala avatkoon ymmärryksenne. Kuinka kauan siitä on kulunut?

148 Neljäsataa vuotta, Israel ilman profeettaa, seurakunnat olivat menneet niin sekaisin, ja sitten täällä tulee Johannes paikalle. Johannes oli profeetta, merkki siitä, että Messias tulisi puhumaan hänen jälkeensä. Katsokaa. Koska Malakia 3 sanoi: ”Minä lähetän sanansaattajani kasvojeni eteen valmistamaan tietä, valmistamaan kansaa.”

149 Katsokaa Johannesta, hänessä ei ollut itsekkyyttä. Hän ei koskaan ottanut mitään kunniaa. He yrittivät kutsua häntä Messiaaksi, mutta hän sanoi: ”En ole arvollinen irrottamaan Hänen kenkiään.”

150 Mutta heti kun Jeesus ilmestyi, Hänellä oli merkki, Tulipatsas, valo Hänen yläpuolellaan, kyyhkysen lailla laskeutui alas äänen sanoessa: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt.”

151 Huomatkaa, ja Johannes sanoi heti: ”Hänen tulee kasvaa. Minun tulee vähetä.” Hän esitteli seurakunnan Kristukselle. Aamen.

152 Meille kerrotaan, että viimeisinä päivinä tämä toistuu jälleen! On tulossa Sanoma, joka esittelee Messiaan ihmisille. Ja se tapahtuu niin, että he seisovat hämmästyneinä, kuten silloin. Hän lupasi sen. Matteuksen, Malakian seuraavassa luvussa kerrotaan siitä. Katsokaa.

153 He kysyivät siitä. Johanneksen luonne osoitti hänen olevan Elian hengessä. Huomatkaa nyt nämä kaksi profeettaa.

154 No niin, Elia oli mies, joka nousi Israelin aikana, kaaoksessa.

155 Ahab oli kuningas. Ja kaikki naiset olivat pilkanneet Iisebelin mukana, ja luultavasti vesipääkampaukset ja kaikkea, luultavasti niin kuin meillä on nykyään. Ja kaikki olivat menneet Iisebelin perään. Ja pastorit ajattelivat, että kyllä se sopii. ”Antakaa heidän olla. Antakaa heidän tehdä se.”

156 Ja siihen aikaan Jumala herätti erämaasta miehen nimeltä Elia. Emme edes tiedä, mistä hän tuli. Hän ei ollut käynyt mitään koulua, joka olisi voinut tunnistaa hänet. Mutta hän nousi ja tuomitsi tuon koko jutun. Hän tuomitsi koko tuon asetelman.

157 Jos hän tulisi tänä päivänä paikalle, hän tuomitsisi meidänkin järjestelmämme.

158 Hän tuomitsi jokaisen Iisebelin. Ja lopulta hän oli se, joka mursi profeetan. Hän juoksi pois, kuten Johannes; makasi kinsteripensaalla, kun Iisebel aikoi tappaa hänet. Iisebel vihasi häntä.

159 Ja sitten saamme selville, että kun Johannes tuli, jälleen erämaasta, rakasti erämaata, Sanoman kanssa suoraan nykyajan naisille, jotka elävät eronneina ja naimisissa ja uudelleen naimisiin menneinä, hän leikkasi tuon asian palasiksi. Hän ei koskaan tullut mistään koulusta. Hän tuli Jumalan tyköä, Jumalan lähettämä mies. Ja hän tuomitsi nykyaikaiset naiset, vastustaen heitä lujasti, eikä hän koskaan säästellyt iskujaan. Mutta hän sanoi selvästi, että aika oli käsillä, Messias tulisi puhumaan. Katsokaa sitä.

160 Verratkaa nyt Elian ensimmäisen tulemisen aikaa joihinkin näihin nykyaikaisiin tämän päivän profeettoihin, jotka antavat iisebeliensä leikata hiuksensa ja käyttää shortseja, polttaa tupakkaa, tehdä mitä tahansa he haluavat, johtaen heitä ympäriinsä. Parempi olla sanomatta mitään, tai nainen jättää hänet ja ottaa toisen. He johtavat heitä ihmisten tekemien uskontunnustusten mukaan; se on häpeällistä, ihmisoppeja. Ja tekemällä niin, he tekevät Jumalan käskyt tehottomiksi, koska he voivat liittyä kirkkoon ja silti tunnustautua kristityiksi, ja pitää oikeutensa ja sanoa olevansa kristittyjä, ja jatkaa eteenpäin. Sitä he haluavat. Niin he tekivät silloin.

161 Mutta muistakaa, että juuri tällaisena aikana, kuten Jumala lupasi Malakia 4:ssä, että Hän täyttäisi Sanan jälleen. Aivan oikein. Katsokaa, missä me olemme tänään, aivan kuten oli Johanneksen aikana, aivan kuten oli muinakin aikoina.

162 Katsokaa, kuinka tämä pieni vanha Aamos nousee, pieni vanha kaveri. Emme tiedä, mistä hän oli kotoisin. Hän oli karjanhoitaja. Jumala vei hänet lammaslaitumille ja lehmälaitumille ja, ja koulutti häntä. Ja kun hän tuli Samariaan, ja kun hän nousi ylös ja nousi tuon kukkulan päälle sinä päivänä, hän katsoi sinne alas. Ja tuo aurinko paistoi hänen kaljuun päähänsä, ja hänen viiksensä olivat harmaat, ja hänen silmänsä olivat kohdistetut ja säkenöivät. Hänen jumalalliset silmänsä

värähtivät, ei sen tähden, mitä turistit näkivät tullessaan sinne, sen tähden, että koko kaupunki oli antautunut syntiin.

¹⁶³ Kuka on tämä pieni, tunnistamaton henkilö? Kyllä, se on Aamos, profeetta. Hän profetoi Jerobeam toisen, luopiokuninkaan, päivinä, joka antoi kansan tehdä mitä tahansa. Papit olivat täysin mukana. He rakensivat hienoimpia kirkkoja. Heillä oli hienoimmat vaatteet. Heidän naisensa olivat moraalittomia. He pukeutuivat miten halusivat. Turisteja virtasi kaikkialta katsomaan kauniita tyttöjä ja heidän menoaan.

¹⁶⁴ Aivan kuten moderni USA, jonka piti olla Jumalan kansa. Kukaan ei sano siitä mitään. Sillä tuntuu olevan sellainen ote ihmisiin. Viisi- . . .

¹⁶⁵ Kahdeksantoista vuotta nyt, tänään! Minun Rebekkani on tänään kahdeksantoistavuotias. Kahdeksantoista vuotta olen kulkenut halki tämän maan tuomiten näitä asioita. Ja kun palaan takaisin, vuosi toisensa jälkeen, siellä on enemmän polkkatukkaisia naisia kuin silloin, kun aloitin.

¹⁶⁶ Eräs suuri, kuuluisa helluntaisaarnaaja vei minut huoneeseen noin vuosi sitten, hieno, tunnettu, maailmanlaajuisesti tunnettu mies. Hän sanoi, minä. . . ”Veli Branham, anna minun laskea käteni päällesi ja rukoilla puolestasi.”

Sanoin: ”En ole sairas.”

¹⁶⁷ Hän sanoi: ”Mutta jotakin on vialla.” Hän sanoi: ”Veli Branham, sinä tuhoat palvelustehtäväsi. Kukaan ei tule tekemään yhteistyötä. Ei ihme, etteivät saarnaajat tee yhteistyötä kanssasi; se johtuu tavasta, jolla tuomitset nuo naiset.” Hän sanoi: ”Nuo ihmiset kutsuvat sinua profeetaksi.”

Sanoin: ”En koskaan sanonut olevani sitä.”

¹⁶⁸ Hän sanoi: ”Mutta he ajattelevat, että sinä olet.” Hän sanoi: ”Uskon samoin.” Hän sanoi: ”Sinut kutsuttiin rukoilemaan sairaiden puolesta.” Hän sanoi: ”Rukoile sairaiden puolesta ja jätä ne naiset rauhaan. Sinä loukkaat heidän tunteitaan.”

Kysyin: ”Miten?”

¹⁶⁹ Hän sanoi: ”Puhuessasi siitä, että he käyttävät polkkatukkaa ja muuta.”

Sanoin: ”Se on väärin.”

¹⁷⁰ Raamattu sanoo: ”Nainen, joka—joka leikkaa hiuksensa, hänen miehellään on oikeus ottaa hänestä ero.” Aivan oikein. ”Hän häpäisee päänsä.” Niin Raamattu sanoo. Nyt en tiedä, pidittekö siitä vai ette, mutta niin Raamattu sanoo Ensimmäisessä korinttolaiskirjeessä.

¹⁷¹ [Tyhjä kohta nauhalla—Toim.] . . . ihonmyötäinen, kunnes iho on ulkopuolella. Ja sitten he—he tulevat ja sanovat: ”No, Herra Branham, he eivät myy muunlaisia vaatteita.”

172 Heillä on yhä tarvikkeita ja ompelukoneita. Ei ole mitään tekosyytä. Amissi ja Dunkard-naiset käyttävät niitä yhä. Varmasti. [Seurakunta taputtaa—Toim.]

Ja mitä tapahtuu? He menevät sinne ja käyttäytyvät niin.

173 Eräs nainen sanoi: ”No, herra Branham, minä en käytä shortseja. Minulla on p-...” Mitä ne ovat, pohjepi-... [Veli sanoo: ”Pohjepituiset.”—Toim.] Niin. Hän sanoi: ”Minä käytän niitä.”

174 Sanoin: ”Se on pahempaa.” Sanoin: ”Raamattu sanoo: ’On kauhistus, että nainen pukee päälleen vaatteen, joka kuuluu miehelle.’” Ja minkälainen saastaisen näköinen näky tämä Yhdysvallat on nyt! Näettekö? Se on totta.

175 Salli minun kertoa sinulle jotakin, sisar. Saatat olla puhdas kuin lilja miehellesi tai poikaystäväillesi, mutta tuomiopäivänä joudut vastaamaan siitä, että olet tehnyt aviorikoksen. Jeesus sanoi: ”Joka katsoo naista himoiten häntä, on jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.” Jos tuo syntinen katsoi sinua, ja hän joutuu vastaamaan siitä tuomiopäivänä. Sinä esittelit itsesi hänelle. Tee kuten haluat. Aivan niin.

176 Miksi jumalaapelkäävä nainen haluaisi pukeutua sillä tavalla? Sitten te väitätte, että teillä on Pyhä Henki, koska puhuitte kielillä ja juoksitte edestakaisin lattialla. Sitä, tosin, olen nähnyt pakanoiden tekevän niin, hottentottien. Pyhä Henki on puhtaus, pyhä, tahraton. Varmasti.

177 Tämä mies sanoi: ”Jos olet . . . He uskovat, että olet profeetta. Miksi et opeta heille, miten saada suuria hengellisiä lahjoja ja miten tehdä asioita Jumalan hyväksi? Miksi et opeta heille sitä, jos olet profeetta?”

178 Sanoin: ”Miten voin opettaa heille algebraa, kun he eivät opi edes aakkosiaan?” Tiedätekö, mitä *ABC* tarkoittaa? ”Usko aina Kristukseen.” Aivan niin. Miten te aiotte tehdä sen? Katsokaa, te haluatte päästä *sinne* ylös, sen sijaan että aloittaisitte täältä *alhaalta*.

179 Jumala rakentaa seurakuntansa Jeesuksen Kristuksen perustalle, ja se on Raamattu. Sen ulkopuolella kaikki muu on oppoavaa hiekkaa. Jumala ei muutu. Hänen luonteensa ei muutu.

180 Hän teki naiset erilaisiksi kuin miehet ja miehet erilaisiksi kuin naiset. Hän puki heidät erilailla ja haluaa heidän pysyvän sellaisina. Näettekö? Naiset haluavat näyttää miehiltä ja miehet haluavat näyttää naisilta. Voi sentään! Mikä perversio! Se on . . . Ja koko asia näyttää siltä, että se on saanut otteen ihmisistä, ettekä te voi muuttaa sitä. Näyttää suurelta hirviöltä, suurelta pimeydeltä; jos ymmärrätte, mistä puhun, hengessä. Hirviö on saanut heidät otteeseensa, ja he—he eivät vain pääse siitä irti; liikaa Hollywoodia, liikaa televisiota, liikaa muuta hölynpölyä.

Kaikki, mitä meillä on, on saastunut. Ei ihme, ”Jos työtä ei lyhennetä, valittujen tähden, niin mikään liha ei pelastuisi.”

181 Sanoit: ”En ole tiennyt sitä ennen.” No, nyt tiedät sen, tästä lähtien. Näettekö? Se on. . . Minun on parasta lopettaa tuo. Mennään takaisin. Huomatkaa.

182 Johannes oli merkki. Ja muistakaa, että niin kuin Jumala teki sen ensimmäisellä kerralla, niin Hän tekee sen uudestaan. Hän lupasi. Jumala ei ole koskaan käyttänyt ihmisryhmää, minään aikana, sellaiseen.

183 Muistakaa, kerran oli eräs ryhmä, jonka suuri mies nimeltä Ahab, hän hankki itselleen. . . hän hankki itselleen neljäsataa israelilaista profeettaa. Nyt, he eivät olleet pakanaprofeettoja. Neljäsataa israelilaista profeettaa. Heillä kaikilla oli tutkinto ja kaikki, heillä oli suuri koulu.

184 Siellä oli hurskas mies nimeltä Joosafat, joka oli Juudan kuningas, ja hän tuli sinne. Ja tässä kohtaa uskovainen sekaantui epäuskoiseen. Asiat menivät pieleen.

185 Ja hän sanoi: ”Ramot-Gilead. . .” Katsokaa nyt tätä, kuinka totta se voi olla. Hän sanoi: ”Ramot-Gilead kuuluu meille, tuolla. Tuolla oleva osa maata on meidän.” Joosua antoi sen Israelille, kun hän jakoi maita. Ja filistealaiset, pakanat, tulivat ja veivät sen heiltä. Hän sanoi: ”Se kuuluu meille.”

186 Katsokaa nyt, miten ihmiset voivat olla pohjimmiltaan oikeassa ja silti olla huomaamatta sitä. Se todella kuului Israelille. Mutta kaikki Jumalan lupaukset, veli, ovat ehdollisia, katsokaa, ”Jos he vaeltavat Herran edessä.”

187 Katsokaa nyt tänne. Hän sanoi: ”Tuletko mukaani ja autat minua ottamaan tuon maan takaisin? No, nuo filistealaiset lapset täyttävät vatsansa tuolla Israelille kuuluvalla vehnällä.” Se on Raamatun mukaan oikein. Hän sanoi: ”Auta minua menemään sinne ja ottamaan ne.”

188 Hän sanoi: ”No, minun. . .” Siinä hän teki ajattelemattoman virheen: ”Minun vaununi ovat sinun, minun mieheni ovat yhtälailla sinun. Minä tulen mukaasi.”

189 Ja sitten Joosafat alkoi miettiä, tiedättehän. ”Kuulehan, eikö meidän pitäisi kysyä Herralta tästä ennen kuin lähdemme?”

190 ”Oi, tietenkin,” Aahab sanoi: ”toki. Niin. Anteeksi. Minun—minun olisi pitänyt ajatella sitä.”

”Eikö täällä ole ketään profeettaa?”

191 ”Voi, totta kai. Minulla on—Minulla on seminaari heitä täällä, parhaita, mitä olet koskaan nähnyt. Heillä kaikilla on hienoimmat vaatteet. He ovat kaikkein hienostuneimpia oppineita. Olen kouluttanut heidät pilkulleen. Mennään hakemaan heidät.”

192 Niin he menivät sinne. Ja he kaikki kokoontuivat yhteen. He eivät olleet tekopyhiä. He rukoilivat ja rukoilivat ja rukoilivat, kunnes näkivät näyn.

193 Sitten he tulivat sinne. Ja yksi heistä teki itselleen kaksi isoa sarvea raudasta. Hän sanoi: ”Tällä te puskette filistealaiset, tai assyrialaiset pois maasta.” Hän sanoi: ”NÄIN SANOO HERRA. Menkää, Herra on teidän kanssanne.” Jokainen heistä lankesi silloin yksimielisesti henkeen. Israelilaiset profeetat sanoivat: ”Menkää, Herra on teidän kanssanne.” (Te sanotte: ”Onko se raamatullista?”) ”Jumala antoi tämän perinnön kansalle, ja vihollisella on se. Teillä on oikeus mennä hakemaan se.”

Nyt, helluntailaiset, haluan, että saatte tästä oppitunnin.

194 Mutta Joosafat, joka oli hurskas mies, sanoi: ”Jotain on vielä vähän vialla.” Sanoi: ”Eikö teillä ole vielä yhtä?”

195 ”Vielä yhtä, kun täällä seisoo neljäsataa hyvin koulutettua profeettaa?” Yhtä monta kuin tässä alimmassa kerroksessa on täällä. ”He seisovat yksimielisesti sanoen: ’NÄIN SANOO HERRA.’ Ottakaa se takaisin ja sanokaa: ’Joosua antoi tuon maan meille. Se on meidän. Menkää ottamaan se!’”

196 Mutta Joosafat pyysi toista. Hän sanoi: ”Eikö ole toista, jonka kanssa voimme kysyä neuvoa Herralta?”

197 Hän sanoi: ”Voi, on vielä yksi, mutta” sanoi: ”Minä vihaan häntä.” Uh-huh, uh-huh. sanoi: ”Hän on Miika, Jimlan poika.” sanoi: ”Minä vihaan häntä. Hän puhuu aina pahaa minusta.”

Hän sanoi: ”Älköön kuningas sanoko niin. Menkää hakemaan hänet.”

198 Silloin he lähettivät sinne lähettejä. Ja jotkut heistä sanoivat: ”No niin, Miika, haluan kertoa sinulle jotakin. Nyt, tiedäthän, että sinut erotettiin . . . -tettiin seurakunnasta, vähän aikaa sitten, koska sinä sanot aina pahoja asioita ihmisille. Nyt jos haluat saada jäsenkorttisi takaisin, sano sama asia kuin he sanovat, ja, oi, he ottavat sinut heti hoivaansa.”

199 Mutta hän sattui todella olemaan profeetta. Hän sanoi: ”Niin totta kuin Herra Jumala elää, minä sanon vain sen, minkä Jumala laittaa suuhuni.” Oi, Jumala siunatkoon tuota miestä. Hän sanoi: ”Odota iltaan asti, niin katson, mitä Herra sanoo minulle.”

200 Seuraavana aamuna hän sanoi: ”Mene, mutta minä näin Israelin hajallaan kuin lampaat, joilla ei ole paimenta.” Sitten hän otti näkynsä ja vertasi sitä siihen, mitä Elia oli sanonut, että Aahabilille tapahtuisi. Miten Hän voisi siunata sitä, mikä oli kirottu? Riippumatta siitä, kuinka paljon. . .

201 Me olemme jumalinen kansa. Helluntaiseurakunta, baptistit ja metodistit ja niin edelleen ovat kristillinen seurakunta, mutta miten voit siunata sitä, minkä Jumala on kironnut? ”En välitä,” te sanotte, ”minä—minä liityin *tähän*. Minä tein

tämän.” Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Katsokaa, mitä olette tehneet. Katsokaa helluntailaisia, miten he laskivat aidat maahan. Katsokaa, mitä olitte ennen, ja katsokaa, mitä olette nyt. Ei ihme, silmät on, silmät on sokaistu.

²⁰² Silloin hän, Aahab . . . Tämä pappi löi häntä suulle. Ja sanoi: ”Pankaa hänet,” ja Aahab sanoi: ”pankaa hänet takaisin sinne sisimpään vankilaan. Kun palaan rauhassa, minä hoidan tämän kaverin.”

²⁰³ Hän sanoi: ”Jos tulet takaisin ollenkaan, Jumala ei ole puhunut minulle.” Uh-huh? Näettekö? Oli profeetta, oli merkki, oli Hänen äänensä. Ja sen tottelematta jättäminen toi tuomion.

²⁰⁴ Pyhä Henki on meidän profeettamme tänä päivänä. Ettekö kuule Hänen ääntään? Hänet on tunnistettu Raamatussa, että Hän sanoisi nämä asiat. Jeesus Kristus, Pyhän Hengen muodossa!

²⁰⁵ Jumala toimi tämän yhden miehen kanssa. Jumala ei koskaan toimi ryhmien kanssa, vaan yhden miehen kanssa. Elia ei ollut ryhmä. Johannes ei ollut ryhmä. Kumpikaan heistä ei ollut ryhmä tai kirkkokunta. Mutta molemmat heistä tuomitsivat sellaisen. Aivan oikein. Johannes sanoi: ”Älkää luulko voivanne sanoa, että meillä on isänä Aabraham. Jumala kykenee näistä kivistä herättämään lapsia Aabrahamille.”

²⁰⁶ Ja lopunajan merkillä on lopunajan ääni. Ja lopunajan merkki on sen mukainen, mitä Raamatussa on ennustettu. Ja lopunajan ääni, joka seuraa lopunajan merkkiä, on täsmälleen tunnistettavissa Raamatussa, se on se Kirjoitus, joka on luvattu.

²⁰⁷ Nyt me olemme lukeneet Luukas 17:sta, mikä lopunajan merkki olisi, että tulisi olemaan niin kuin Sodomassa, lupaus. Ja meillä on Sodoma luonnollisessa, miksi emme voi uskoa täällä merkkiä hengellisessä? Jos voisitte nähdä Kirjoitukset, myös, Luukas 17 on merkki ja Malakia 4 on Ääni. Merkki oli kuin Jumala ilmestyneenä lihassa, tuntien sydänten salaisuudet; ja Malakia 4:n Ääni oli kääntämässä ihmiset pois heidän uskontunnustuksistaan, takaisin isien uskoon. Se on tuo merkki.

²⁰⁸ Tiedättekö mitä? Minä lopetan nyt. Merkit yleensä hyväksytään, varmasti; mutta Ääntä, voi ei. Ääni, joka seuraa merkkiä, he eivät halua olla missään tekemisissä sen kanssa. Kyllä.

²⁰⁹ Jeesuksen merkki Messiaana oli parantaa sairaita, he hyväksyivät sen. Mutta eräänä päivänä Hän sanoi: ”Minä ja Isä olemme yksi.”

²¹⁰ Voi, tuota ääntä ei hyväksytty. He sanoivat: ”Sinä teet itsestäsi Jumalan, yhdenvertaisen Jumalan kanssa.”

Hän sanoi: ”Minä olen Jumalan Poika.”

²¹¹ ”Oi, voi, miten Jumalalla voisi olla Poika?” Näettekö? ”Pois se, että Jumalalla olisi Poika!”

212 Mutta, katsokaa, he uskoivat merkin, että sairaat voisivat parantua, ja, oi, se oli ihanaa, se oli aivan loistavaa. Mutta kun tuli ääni, he eivät halunneet uskoa ääntä. Mitä he tekivät? He ajoivat Hänet ulos.

213 Ja tiedättekö mitä? Raamattu kertoo meille Ilmestyskirjan kolmannessa luvussa, tässä Laodikean seurakunnan ajanjaksossa, että Hänelle tehtäisiin sama asia. Hän oli seurakunnan ulkopuolella. Se on Sana, joka on tullut julkituoduksi. Hän oli Sana julkituotuna. Hän on yhä julkituotu Sana.

214 Jos te voitte uskoa Luukkaan Sodoman merkin, jos voitte uskoa sen, niin miksi ette hyväksyisi Malakia 4:n ääntä? Katsokaa, miksi ette te, te? Se voidaan vahvistaa. Ainoa tapa, jolla se voidaan tehdä, on... Merkki voidaan todistaa, mutta teidän on hyväksyttävä Ääni.

215 Moosekselle annettiin tehtäväksi mennä sinne, luonnollisessa, ja saada hengellinen merkki ja kutsua kansa takaisin isien lupaukseen.

216 Malakia 4:n tulee palauttaa kansa ”takaisin isien uskoon.” Oi, palatkaa, Oi sokeat ja hajotetut, takaisin omaanne!

217 Lopuksi sanon tämän, tämän viimeisen kommentin. Profeetta sanoi: ”Ehtoolla on oleva Valoisaa.” Katsokaa, hän sanoi: ”Tulee päivä, jota ei voi kutsua päiväksi eikä yöksi.” Kuunnelkaa nyt. Minä lopetan. ”Tulee päivä...” Antakaa tämän painua syvälle, ja Jumala asettakoon sen jokaiseen sydämeen tässä yhteisössä, tänä iltana, tässä auditoriossa. Profeetta sanoi: ”Tulee päivä, jota ei voi kutsua päiväksi tai yöksi, eräänlainen synkkä, sateinen, sumuinen päivä. Mutta” hän sanoi: ”ehtoolla tulee olemaan Valo.”

218 Muistakaa, että aurinko nousee aina idässä ja kulkee länteen. Sivilisaatio on seurannut aurinkoa. Te tiedätte sen. Ja huomatkaa, sama aurinko, joka nousee idässä, on sama aurinko, joka laskee lännessä. Nyt, sivilisaatio on kulkenut täsmälleen auringon mukana, kunnes nyt itä ja länsi ovat kohdanneet. Me olemme länsirannikolla; itä ja länsi.

219 Ja muistakaa, että evankeliumi on kulkenut samaa tavalla. Se nousi idässä, Jeesuksen Kristuksen, S-o-n [Pojan—Kääntäjä], ei s-u-n [auringon], tuleminen. S-o-n, Jumalan Poika, nousi idässä, idän ihmisille.

220 Ja nyt on ollut päivä, jolloin ihmiset ovat liittyneet kirkkoon, tehneet kirkkokuntia, juuri sen verran valoa, että he näkivät: ”No, meillä on kirkko. Me rakennamme *tämän*. Me rakennamme koulun. Me rakennamme sairaalan. Me koulutamme. Meillä on seminaari.” Heillä on ollut tarpeeksi valoa tehdä se.

221 Mutta muistakaa, Raamattu sanoi, Herran profeetta, Raamatussa, joka on NÄIN SANOO HERRA, että: ”Sama

aurinko, joka paistoi idässä, tulee taas paistamaan lännessä, ehtooaikaan. Ehtoolla on oleva Valoisaa.”

222 Mitä Hän tekisi? Se tekee täsmälleen sen, mitä Hän sanoi Luukkaan 17. luvussa. ”Lopun aikana, kun Ihmisen Poika paljastetaan samalla tavalla kuin Hän oli idässä, sama Poika loistaa, sama Voima, sama Pyhä Henki, sama asia tehden saman asian. Ehtoolla on oleva Valoisaa.”

223 Sama aurinko, joka on kulkenut; sama S-o-n on kulkenut; tullut alas idästä, Paavalista; hypännyt Saksaan, Martin Lutheriin; hypännyt uudelleen, Hänen seuraavassa nykäyksessään; ja kulkenut siitä Englantiin, John Wesleyhin; hypännyt Atlantin valtameren yli, Yhdysvaltoihin, helluntailaisiin; ja nyt helluntailaisuus on kuihduttanut itsensä, ja me olemme rannikolla.

224 Jokainen heistä, kirkkokunnallistuneena, aivan kuten he tekivät alussa, teki organisaation, jonka Jumala kirosi. Helluntailaiset ja kaikki, tekivät sen.

225 Mutta Hän sanoi: ”Ehtoolla on oleva Valoisaa. Merkki nousee ehtoolla.” Älkää menkö sen ohi, ystävät. Älkää menkö sen ohi. Nyt, sama Poika antaisi saman Valon. Sama a-u-r-i-n-k-o antaa saman a-u-r-i-n-g-o-n valon. Sama P-o-i-k-a antaa saman P-o-j-a-n Valon.

226 Se ei ole minun sanomiseni. Kaikki täällä, jotka tietävät, että Raamattu sanoo niin, nostakaa kätenne. [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.] Se on aivan oikein.

227 Nyt te voitte, se riippuu teistä. Uskokaa, että Jumalan Poika, Jeesus Kristus, on, ei ole kuollut. Hän on elossa. Hän on vaatimattomuudessa, vaatimattomana. Hän on aina asunut siinä. Tie ylöspäin on alaspäin. Nöyrtykää, irrottautukaa tärkätyistä ajatuksestanne ja uskokaa Herraan Jeesukseen. Nähkää merkki, sitten uskokaa Ääneen. Palatkaa, oi hajoitettut, omaanne!

Kumartakaamme päämme.

228 ”Ja jos he eivät usko ensimmäisen merkin Ääntä, kädessä, niin kuin Mooseksella oli, niin tee sitten toinen merkki. Sitten, jos he eivät usko tätä merkkiä, niin ota vettä (vesi edustaa elämää), joka on meressä tai valtameressä, kaada se maahan, niin se tulee vereksi.”

229 Taivaallinen Isä, nyt on todella myöhäistä, mutta sinä lupasit, että ehtoolla olisi valoisa. Anna evankeliumimme äänen upota syvälle ihmisten sydämiin, kun he mietiskelevät sitä ja tutkivat sitä Sanan avulla.

230 Siunaa tätä yhteisöä, Herra. Siunaa näitä ihmisiä. Katso, kuinka he istuvat täällä, nälkäisinä, lapsiparat, joita on potkittu ja painostettu ja *tätä*, tietäen, että Saatana teki sen vain sokaistakseen heidät tältä asialta, kun se tulisi. Voikoot he

tänä iltana yksimielisesti uskoa Jeesukseen Kristukseen, uskoa Hänen lupaukseensa, että Hän on noussut kuolleista.

²³¹ Sinä sanoit: ”Sinä hetkenä, jona ette luule, silloin Ihmisen Poika tulee.”

²³² Juuri silloin kun seurakunta on saanut sen, rahallisesti arvokkaampana, rakentaen miljoonien dollarien rakennuksia. Minä uskon, Isä, että heidän olisi parempi seisoa kadunkulmassa lyömässä tamburiinia, hattu kädessään, vanha rumpu kadunkulmassa, kuten Pelastusarmeija, kuin että he istuisivat tänä iltana näissä suurissa ruumishuoneissa yrittäen ottaa mallia maailmasta: ”Heillä on jumalisuuden ulkokuori ja he kieltävät sen voiman.

²³³ Suo, Herra, tänä yönä vielä kerran, Herra, niin kuin Simson huusi: ”Vielä kerran, Herra, vielä kerran.” Suo sen tulla tunnetuksi, että Sinä olet Kristus, Jumalan Poika, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja tuo itsesi tunnetuksi keskuudessamme, että he näkisivät merkin, ehkä he uskoisivat Äänen. Tätä minä pyydän Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen.

²³⁴ Kutsumme nopeasti rukousjonon. Näen, että nyt on todella aika, jolloin meidän pitäisi lopettaa. Mutta pidetään rukousjono, vain pieni rukousjono, sitten me aloitamme huomenna.

²³⁵ Hän jakoi tänään rukouskortteja. Siksi jaamme kortteja joka päivä, jotta jokainen voi saada tilaisuuden, jos he tulevat outoon aikaan. Rukousjonoon pääseminen ei paranna teitä. Jokainen tietää, että jokaisessa kokouksessa on enemmän parannettuja siellä yleisössä kuin täällä ylhäällä, näettehän, aina. Pyhä Henki on yhtä lailla kaikkialla läsnäoleva. Hän yrittää vain löytää uskovia, siinä kaikki, joiden luo Hän voi päästä.

²³⁶ Jaettiin rukouskortteja P, niin kuin Paavali. Katsotaan, missä olemme olleet... No, kutsutaan yhdestä eteenpäin. Yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, kuusi, seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen, nouskoot he seisomaan tänne, jos haluatte. Heidän rukouskorttinsa P, niin kuin Paavali, yhdestä kymmeneen, nousee tänne tälle puolelle, jos pystytte seisomaan. Jos ette pysty, niin haemme jonkun auttamaan teitä. Kymmenen; yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, kuusi, seitsemän, kahdeksan... Hyvä on, kaksi vielä. Kahdeksan, yhdeksän, kymmenen. Kymmenestä viiteentoista, kymmenestä viiteentoista, vielä viisi lisää. Viidestätoista kahteenkymmeneen, nousee seisomaan, jotta näen, nousetteko ylös; P, viidestätoista kahteenkymmeneen. Kahdestakymmeneestä kahteenkymmeneenviiteen. Katsotaanpa nyt, missä ikinä olettekin. Nyt olkoot loput yleisöstä todella kunnioitettavia, vain muutaman minuutin. Se olisi rukouskortti P, yhdestä kahteenkymmeneenviiteen. Eikö niin? Kaksikymmentäviisi, yhdestä kahteenkymmeneenviiteen.

237 Nyt kaikki muut olkaa todella kunnioittavia. Antakaa Jumalalle sen verran kunnioitusta, antakaa Sanomalle. Olette sen Jumalalle velkaa, että katsotte hetken ja harkitsette.

238 Nyt luulen, että he ovat saamassa ihmiset valmiiksi. Ne, joilla ei ole . . . Jos heillä on rukouskortti, jos he eivät ole kaikki rivissä, he selvittävät sitä; he kertovat minulle muutaman minuutin kuluttua, ja sitten he . . . sitten katsotaan, onko joku kuuro tai joku, joka ei pysty.

239 Minä en tiedä, missä ne ovat, ystävät, nuo rukouskortit. Poika tulee tänne . . . (Kuka ne jakoi? Sinäkö vai Billy? Billy?) No, hän tulee ja sekoittaa kortit, teidän ihmisten edessä, sitten antaa teille rukouskortin; tulee suoraan alas, käskee teitä kaikkia istumaan, antaa teille rukouskortin. Näettekö? Minä en tiedä, missä he ovat. Olen yrittänyt saada tätä lasta tänne ylös, näettehän. Ja muut, minä—minä en tiedä, minä—minulla ei ole mitään tapaa tietää sitä. Luulen, että Jumala vain määrää sen niin kuin Hän haluaa sen olevan määrätty.

240 Nyt, nyt te muut, joilla ei ole rukouskorttia. Nostakaa ylös kätenne ja sanokaa: ”Minulla ei ole rukouskorttia, mutta olen sairas.” Nostakaa ylös kätenne, missä tahansa täällä rakennuksessa. En välitä, missä olette, nostakaa ylös . . . No, täällä ei sitten ole kovin paljon ihmisiä, nyt. No, sen perusteella ei kestä kovin kauan rukousjonon rukoileminen huomenna. Täällä on noin kaksikymmentä, ilman niitä, jotka seisovat täällä, jotka ovat sairaita.

241 Se on hyvä. Olen iloinen, että hyväksyt sen näin. Sinulla on ehkä enemmän uskoa kuin luulin. Näettekö? Näettekö? Jos sinä hyväksyit parantumisesi, heitä korttisi pois, Jumala siunatkoon sinua. Se on todellista aitoa uskoa. Kukaan ei laittanut käsiään sinun päällesi, sinä laitoit kätesi Kristuksen päälle.

242 Nyt te täällä tänä iltana, jotka ette tule olemaan rukousjonossa, te uskotte tämän kertomuksen. Kuten se nainen, joka kosketti Hänen viittansa lievettä, ja Hän kääntyi ympäri ja tunnisti, että nainen kosketti Häntä, kuinka moni muistaa kertomuksen? Varmasti te muistatte.

243 Uskotteko te nyt, että Hän, Raamattu sanoi Heprealaiskirjeen 4. luvussa, että: ”Hän on juuri nyt se ylipappi, jota voidaan koskettaa meidän heikkoutemme tunteella”? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.] No, jos Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, eikö Hän toimisi samoin? [”Aamen.”] Eikö Hän ole tehnyt niin, ilta illan jälkeen, täällä? [”Aamen.”] Kuinka moni on ollut muissa kokouksissa ja nähnyt Hänen tekvän niin? Nostakaa vain . . . [”Aamen.”] Varmasti. Näettekö? Ympäri maailmaa! Hän tietää, Hän tietää kaiken teistä.

244 Näettekö nyt, mitä yritän tehdä? Kuinka moni ymmärtää, mitä haluan teidän tekvän? Näettekö? Haluan teidän, ilman että kukaan koskee teihin, haluan, että te, aitona Jumalan

luomuksena, sanotte: ”Jeesus Kristus, minä uskon Sinuun. Minä vastaanotan Sinut nyt parantajakseni. Vastaanotan Sinut nyt Pelastajakseni. Uskon sen koko sydämeistäni, sen työ on tehty.” Pitäkää sitten kiinni tuosta lupauksesta, pitäkää kiinni tunnustuksestanne ja kulkekaa eteenpäin sen kanssa. Katsokaa, mitä tapahtuu. Näettekö? Katsokaa, mitä tapahtuu. Näettekö? Nyt, tämä on sitä, mitä minä yritän saada teidät tekemään, sitä todellista tapaa, jolla meidän pitäisi uskoa.

²⁴⁵ Mitä sanoit? [Joku sanoo: ”Neljä ja yhdeksäntoista.”—Toim.] Numero neljä, rukouskortti numero neljä ja numero yhdeksäntoista, puuttuu. Rukouskortti neljä. Katsokaa jotakuta; katsokaa naapurienne kortteja. Rukouskortti numero neljä ja numero yhdeksäntoista. Hyvä on, hetki vain, odottakaa. Katsokaa, jos en kutsu häntä, saan kuulla siitä, tiedättehän. Mitä sanotte? Mitä sanot? [”Neljä.”] Onko sinulla neljä? Entä yhdeksän-... Ei vielä yhdeksäntoista. Mitä sanot? [”Sekä neljä.”] Rukouskortti numero neljä ei ole vielä tullut, eikä yhdeksäntoista. Jos jollakin on nuo kortit, tulisitteko jonoon. Tai katsokaa, onko... ehkä... Onko tuolla pikkuisella vauvalla korttia? Tarkista, ei ole... Se ei ole se numero. Onko *tällä* naisella tässä pyörätuolissa kortti? Tarkistakaa hänen numeronsa. Onko tuo—onko tuo hänen numeronsa? Nainen paareilla, huh? He saivat sen. Kaikki ovat nyt mukana. No niin. Hyvä on. Nyt—nyt, te joilla on rukouskortti, pitäkää ne. Me tulemme palvelemaan Jumalan armon kautta.

²⁴⁶ Nyt, ystävät, koska tämä on viimeinen iltamme, joka meillä on, huomenna on sunnuntai-iltapäivä, hiljentykäämme. Ottakaa nyt kaikki epäuskonne ja kaikki—kaikki järjettömät ajatuksenne ja laskekaa ne lattialle, ja laittakaa jalkanne niiden päälle, niin kuin se oli. Sanokaa: ”Herra Jeesus, aion uskoa Sinuun.” Kuinka moni tekee niin? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.] Kiitos. Jumala siunatkoon teitä.

²⁴⁷ Älköön nyt kukaan lähtekö. Istukaa todella hiljaa ja uskokaa. Katsokaa tännepäin, ja nyt katsokaa.

²⁴⁸ Jumalan tunnistaminen on aina ollut tietäminen, sen ennalta näkeminen, mitä on ollut, ja kertoa, mitä on ollut, miten on, tai mitä tulee olemaan. Me tiedämme sen. Näin profeetat tunnistettiin. Näin Jeesus tunnistettiin Messiaaksi. Ja Hän on sama Messias tänään kuin Hän oli silloin, vain ilman fyysistä ruumista täällä maan päällä. Hän lähetti Henkensä takaisin käyttämään sinun ruumistasi, minun ruumistani. Nyt et ehkä pysty tekemään tätä. Me tiedämme Raamatussa, että sukupolvessa on yksi. Mutta, katsokaa, mutta silti te voitte uskoa sen, ja teillä on muita asioita, joita voitte tehdä, jokainen.

²⁴⁹ Entä jos sormeni päättää, että koska se ei ole silmäni, se ei ole enää sormeni? Entä jos tämä käsi sanoo: ”En nouse enää

ylös, koska jos en ole silmä tai korva, en ole enää käsi”? Sehän rampauttaisi ruumiini.

Ole se, mitä Jumala laittaa sinut olemaan.

²⁵⁰ Kuinka monta kertaa olenkaan ihailnut Oral Robertsia, Billy Grahamia, Tommy Osbornia!

²⁵¹ Jotkut noista miehistä kävelevät sisään ja sanovat: ”Kunnia Jumalalle! Uskokaa se!” Bulldogin usko. He kävelevät pois, kävelevät sieltä pois niin tuoreina kuin voivat olla.

²⁵² Billy Graham seisoo sanoman kanssa ja puhuu ihmisille muutaman minuutin, sanoen: ”Tehkää ratkaisunne; tulkaa alttarille.” Hän vain seisoo siinä, eikä koskaan tee muuta liikettä.

Hän sanoi: ”Miksi teet niin, Billy?”

²⁵³ Hän sanoi: ”Minun sanomani tuli esiin. Se tuli Jumalalta.” Se on totta.

²⁵⁴ Hän on tuossa Sodomian seurakunnassa, juuri niin kuin pitääkin olla. Hänen nimensä päättyy h-a-m, Abrahamista, kuusi kirjainta; Abraham oli seitsemän. Näettekö tuon seurakunnan sanansaattajan, tuolla alhaalla Babyioniassa? Varmasti. Kukaan mies koko maassa ei ole saanut tuosta parannuksen sanomasta otetta, niin kuin Billy Graham. Hän seisoo siellä. Kävelee pois sieltä ja menee syömään T-luupihvin ja menee nukkumaan, juo mallasmaitoa. Se sopii.

²⁵⁵ Ja kun teidän täytyy seistä ja taistella riivaajia vastaan! Kerran Long Beachilla veli Jack ja minä. . . Isäsi seisoi siinä.

²⁵⁶ Ja siellä seisoi herra Fuller, Charles Fuller, hieno veli, seisoi siellä saarnaamassa. Siellä oli noin kaksi- tai kolmetuhatta ihmistä sinä iltapäivänä. Me istuimme ja kuuntelimme hänen kokoustaan. Olin vuokrannut tuon auditorion hänen jälkeensä. Ja hän seisoi siellä ja piti hienon puheen. Ja sanoi: ”Haluaako joku täällä ottaa Kristuksen vastaan?” Kaksi tai kolme ihmistä tuli alas vauvojensa siunaamista varten. Yksi nainen sanoi haluavansa ottaa sen vastaan. Hän tuli esille ja rukoili pienen rukouksen, yksi diakoneista, meni takaisin ja istuutui. Kätteli, kääntyi ympäri ja käveli pois. Siellä oli hänen älyllinen, hienosti pukeutunut ihmisryhmänsä, joka käveli ulos sieltä.

²⁵⁷ Sieltä tulivat omani sisälle, pakkopaidoissa, pyörätuoleissa, sokeita, rampoja, ontuvia, vammautuneita. Kun uskosi kohtaa jotain tällaista!

²⁵⁸ Nyt täällä, mitä minä olen väittänyt Kristuksen olevan? Ja nyt epäuskoisia istuu ympärillä ja he haluavat löytää yhdenkin virheen, näettehän, yrittäen vain löytää yhdenkin virheen.

²⁵⁹ Muistattehan, kun vähän aikaa sitten Torontossa seisoiimme saarnaamassa ja rukoilimme sairaiden puolesta. Tunsin koko ajan oudon hengen; se istui vasemmalla puolellani. Tarkkasin

sitä koko ajan. Siellä istui eräs mies, eräs porukka oli palkannut hänet tulemaan sinne hypnotisoimaan minut. Hän kierteli armeijan leireillä ja sai sotilaat kävelemään käsillään ja haukkumaan kuin koirat ja muuta sellaista; hypnoosia. Tunsin tuon pahan hengen. En tiennyt, mistä se tuli. Tarkkasin koko ajan. Näin tuon tumman varjon. Odotin vain muutaman minuutin. Sanoin: ”Sinä saatanan lapsi, miksi paholainen on sokaissut mielesi tuollaiseen? Koska olet tullut ottamaan vallan Jumalalta, haastamaan Jumalan Hengen, he tulevat kantamaan sinut täältä ulos.” Hän halvaantui siellä istuimellaan ja on yhä halvaantunut. Näettekö?

²⁶⁰ Me emme leiki seurakuntaa. Kuinka moni on ollut kokouksissa ja nähnyt samankaltaisia asioita tapahtuvan, te tiedätte asioista, joita tapahtuu? Varmasti. Se on totta. Muistakaa, olkaa—olkaa kunnioittavia.

No niin, tässä on nyt kai ensimmäinen henkilö. Onko näin?

²⁶¹ Nyt, katsokaa, olen saarnannut ja kertonut teille tarkalleen, mitä piti tapahtua tänä päivänä. Nyt se on merkki, jos se tapahtuu. Se on se, mitä merkki oli, uskokaa silloin sitä ääntä, joka seuraa merkkiä. Ymmärrättekö?

²⁶² Tässä on nyt nainen. Oikeastaan, teille uusille tulokkaille, tämä on Johannes 4, jossa Herramme Jeesus tapasi naisen kaivolla. He eivät olleet koskaan ennen tavanneet, elämässä, ja Hän kertoi naiselle, mikä hänen ongelmansa oli. Ja hän tunnisti, että se oli Messias. Tiedättekö kertomuksen? Tässä se on taas, mies ja nainen kohtaavat. Nyt hän ei ole se nainen, enkä minä ole se Mies, mutta se on yhä sama Jumala. Näettekö? Jeesus sanoi: ”Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te tulette tekemään,” Joh. 14:12.

²⁶³ No niin, en tunne teitä, rouva, eikä minulla ole mitään ajatusta, miksi seisotte siinä. Se saattaa olla engelma kotona. Se voi olla jonkun toisen puolesta. Ehkä te olette sairas. Ehkä se on. . . Ehkä seisotte siinä vain teeskennellen jotain. Jos se on sitä, katsokaa vain, mitä tapahtuu. Näettekö? Ehkä esität jotakin. Mitä se onkin, minä en. . . Saatat olla aito uskovainen. Sitä minä en tiedä, mutta Jumala tietää. Mutta sinä tiedät, kertoiko Hän sinulle totuuden vaiko ei, eikö niin? Jos se on totuus, sinä tiedät sen.

²⁶⁴ Katsokaa nyt, siihen teidän uskonne täytyy pystyä. Miten haluaisitte tulla tänne? Nyt jos joku uskoo, että se on väärin, tulkaa tänne ja ottakaa tämä potilas, tulkaa tänne ja ottakaa loputkin. Jos ette halua tehdä sitä, älkää sitten tuomitko minua. Näettekö?

²⁶⁵ Katso nyt tänne, sisar, hetki vain. Minulla ei ole aavistustakaan, ei mitään sinusta. Olet vain nainen, joka seisoo siinä.

266 Nyt jos Herra Jeesus Kristus, Jumalan Poika, jonka olen näyttänyt toteen Raamatun kautta, lupasi, että Hän palaisi viimeisinä päivinä ja paljastaisi itsensä Henkensä täyteydessä. . .

267 Aivan kuten seurakunta kasvaa ylöspäin; kuten se tulee ihmisestä, aina jaloista ylöspäin, tulee ylös reisiin, ylös päähän, ja pää on ruumiin pää. Ja ruumis on tullut esiin, aina ensimmäisestä seurakunnasta lähtien, noussut suoraan ylöspäin, tässä, reformaatioissa, on noussut ylöspäin, aina tähän asti. . . Se on tullut vanhurskauttamisen, pyhityksen, Pyhän Hengen kasteen kautta. Nyt se on pää, Kristus, tulossa ruumiiseen, Kristuksen ruumiiseen. Hän on se, joka tietää. Minun käteni ei tiedä kuinka toimia, vain pääni kautta. Mutta Hän on se, joka tietää, siksi Hän on Sana.

268 Minä en ole Sana. Minä olen mies. Mutta näettehän, Hän käyttää tätä ruumista. Koska Hän kuoli pyhittääkseen tämän ruumiin, jotta Hän voisi käyttää sitä ja antaa lahjan. Aivan kuin vetäisi vaihteen pois päältä, sitten Pyhä Henki ottaa sen haltuunsa.

269 Sitten, jos Hän kuvailee tai kertoo teille, mitä olette tehneet, mitä varten olette täällä, tai jotain teistä, te uskotte sen. Ja yleisö uskoo samoin? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.] Antakoon Herra Jumala sen.

270 Otan nyt jokaisen hengen täällä hallintaani Jumalan kunniaksi. Istukaa nyt paikoillanne. Älkää liikkuko ympäriinsä.

271 Katsokaa tänne, vain hetki. ”Katsokaa minuun,” niin kuin Pietari ja Johannes sanoivat, kulkiessaan portista. Toisin sanoen, kiinnittäkää huomiota siihen, mitä sanon. Näettekö?

Jeesus esitti naiselle muutaman kysymyksen. ”Tuo minulle juotavaa.”

272 Katsokaa, olen saarnannut, sama asia. Isä lähetti minut tänne Baton Rougeen. Minä olen täällä.

273 Isä sanoi, että Hänen piti mennä Samarian kautta. Hän istui siellä. Nainen oli ensimmäinen, joka tuli Hänen luokseen. Hän teki tuolle naiselle tuon yhden merkin, ja koko kaupunki teki parannuksen. Mikä ero se on. . .

274 Luuletteko, että jos Hän tekisi saman asian tänä iltana, luuletteko, että koko Baton Rouge tekisi parannuksen? Epäilen sitä, ettekö tekin? Minä todellakin epäilen. Mutta me elämme viimeisiä päiviä, jolloin pahuus on pahempaa kuin koskaan on tiedetty.

275 Nyt sinun tilasi. Olet täällä, jotta puolestasi rukoillaan. Aivan oikein. Ja sinulla on kurkkutauti. Jos se on oikein, nosta kätesi ylös. Eikä vain sitä, vaan on myös joku, jonka puolesta sinä rukoilet. Se on lapsi, ja tuolla lapsella on kurkkutauti. Ja se on vaiva lapsen kurkussa, se on kasvaimia

kurkussa. Uskotko, että Jumala parantaa myös hänet? Tuo nenäliina, joka on kädessäsi, jonka olet nostanut Jumalan eteen todistukseksi. . . Älä epäile sitä nyt. Mene ja pane nenäliina lapsen päälle. Älä epäile, koko sydäimestäsi. Jumala parantaa teidät molemmat ja tekee teidät terveiksi. [Sisar sanoo: ”Ylistys Hänelle! Halleluja!”—Toim.] Voitko tehdä sen? [”Jeesus! Kiitos, Jeesus!”] Sitten mene, ja olkoon Herra sinun kanssasi. [”Kunnia Jumalalle! Halleluja!”]

Hyvää päivää. Mekin olemme vieraita toisillemme.

276 Uskotko sinä? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.] Se on merkki. Nyt ääni, on: ”Palatkaa Sanaan!”

277 En tunne teitä, Hän tuntee. Jos Hän kertoo minulle jotakin teistä, niin uskotteko te, että se Sana, jonka olen sanonut, tullaan vahvistamaan? Se on—se on sen vahvistus. Näettekö? Sanoin, että Hän teki sen; se on profetoimista. Nyt jos profetia toteutuu, silloin Hän sanoi: ”Kuulkaa sitä.”

278 Sinulla on äärimmäinen hermostollinen tila, josta sinä kärsit, hermostuneisuus. Ja sinulla on kasvain, ja tuo kasvain on jalassasi. Se on totta, eikö olekin? [Sisar sanoo: ”Kyllä.”—Toim.] Uskotko sinä nyt? [”Kyllä, herra.”] Mene sitten tietäsi, ja usko. Ja niin kuin olet uskonut, niin sinulle tapahtuu.

279 Hyvää päivää. Minä en tunne sinua, mutta Jumala tuntee sinut. Uskotko sinä, että Jumala voi kertoa minulle vaivasi? Katso minuun. Sinulla on ongelmia. Mutta sinä seisot tässä kuitenkin jonkun toisen puolesta, ja hänet on kasvatettu kanssasi. Se on sisar. Se on totta. Uskotko nyt, että Jumala voi kertoa minulle, mikä tuossa sisaressasi on vikana? Vastaaotatko sen? Hänellä on sydänvaiva. Se on totta. Uskotko, että hän paranee nyt? Sitten tapahtukoon se sinulle uskosi mukaan.

280 Tulkaa, rouva. Hyvää päivää. Jos Jumala voi kertoa minulle, mikä vaivasi on tai mitä olet tehnyt tai jotain, saako se sinut uskomaan? Tiedät, että olen. . . Minä—minä—minä en tunne sinua. Se olisi Hänen ominaisuutensa, joka tekee itsensä tunnistettavaksi minussa, sen Sanan mukaan, jonka Hän on luvannut. [Sisar sanoo: ”Olen juuri uskomassa sen.”—Toim.] Uskotko sinä sen? [”Kyllä. Aamen.”]

281 Sinäkin olet, sinulla on ongelmia, kuten ikäiselläsi naisella on, mutta päällimmäisenä mielessäsi on joku muu. Sinun halusi Jumalalta; et etsi Jumalaa itsesi vuoksi, vaan jonkun muun vuoksi, se on miehen. Se on miehesi. Ja hänellä on sydänvaiva. Uskotko, että Hän. . . Jumala parantaa hänet? Mene, usko se. Ja niin kuin olet uskonut, niin sinulle tapahtukoon.

282 Katsokaa nyt, koko saarnaamisen ajan, sen tunnin, jonka saarnasin. Se, mitä se ikinä olikaan, kolme tai neljä ihmistä on kulkenut ohi, nyt voin tuskin seistä tässä. Näettekö? Näettekö, koko väkijoukko näyttää vain maitomaiselta, täällä ympärillä.

Näettekö? Jeesus sanoi: ”Voimaa lähti minusta.” Ja jos yksi nainen, joka kosketti hänen vaatteitaan, vei Hänestä voimaa, ja Hän oli Jumalan Poika, entä minä, syntinen, Hänen armostansa pelastettu?

²⁸³ Hän sanoi: ”Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te tulette tekemään. *Enemmän* kuin tämän te tulette tekemään.” Tiedän, että kuningas Jaakon käännös sanoo: ”suurempia.” Mutta jos otatte alkuperäisen käännöksen, siellä sanotaan: ”*Enemmän* kuin tämän te tulette tekemään.” Kukaan ei voisi tehdä suurempaa. Hän herätti kuolleet, ja Hän pysäytti luonnon, ja teki kaiken. Mutta Hän sanoi: ”*Enemmän* kuin tämän te tulette tekemään, sillä minä menen Isän tykö.”

²⁸⁴ ”Maailma ei enää näe Minua, mutta te tulette näkemään Minut, sillä Minä. . .” Katsokaa, ”Minä,” minä—minä on persoonapronomini. ”Minä olen teidän kanssanne, jopa teissä.” Silloin se ei ole ihminen. Se on Kristus.

²⁸⁵ Sanon sen, tavallaan ravistelen itseäni hieman, tavallaan saadakseni itseni takaisin. Te tulette johonkin, kunnes jonkin ajan kuluttua. . . Se ei ole silloin, kun olette *siellä* ylhäällä tai *täällä* alhaalla; se on siinä välissä. Kuinka moni ymmärtää sen? Tiedän, että te—te luulette ymmärtävänne. Niin minäkin luulen.

²⁸⁶ Oletteko koskaan tienneet, että runoilijat ja profeetat ovat aina neurootikkoja? Kuinka moni tietää sen?

²⁸⁷ Kuinka moni on koskaan kuullut William Cowperista, suuresta englantilaisesta runoilijasta? Tiedättekö, hän kirjoitti: ”On lähde täytetty verellä, joka virtasi Immanuelin suonista.” Sen jälkeen kun hän kirjoitti tuon laulun, oletteko te kuulleet, mitä hänelle tapahtui? Seisoin hänen haudallaan vähän aikaa sitten. Hän yritti tehdä itsemurhan ja hukuttautua jokeen.

²⁸⁸ Kuinka moni on kuullut Stephen Fosterista, joka antoi Amerikalle sen parhaat kansanlaulut? Hänellä oli se päässään, mutta ei sydämessään. Aina kun innoitus iski häneen, hän kirjoitti laulun. Sitten kun innoitus jätti hänet, hän ei tiennyt mitä tehdä, ja hän oli hukassa. Hän—hän—hän oli ollut humalassa. Ja lopulta, kun hän alkoi tulla pois tuosta innoituksesta, hän kutsui palvelijan, ja otti partaveitsen ja teki itsemurhan. Se on totta.

²⁸⁹ Katsokaa profeetta Eliaa. Hän meni sinne ylös ja kutsui tulen alas taivaasta, kutsui sateen taivaasta ensimmäisenä päivänä ja sulki taivaat ja teki kaiken sen. Sitten kun innoitus jätti hänet, hän meni erämaahan ja halusi kuolla. Ja Jumala löysi hänet, neljäkymmentä päivää myöhemmin, vetäytyneenä takaisin luolaan. Eikö niin?

²⁹⁰ Katsokaa Joonaa, profeettaa. Kun hän oli antanut sanomansa, hän meni ylös ja istuutui kukkulalle ja pyysi Jumalaa antamaan hänen kuolla. Aivan. ”Anna palvelijasi lähteä rauhassa.”

291 Ihmiset eivät ymmärrä sitä. Ei, ei, ette ymmärrä. En minäkään voi selittää sitä, eikä kukaan muukaan ihminen. Jumalaa ei voi selittää. Jumalaa ei tunneta tieteellisellä tutkimuksella. Jumala tunnetaan uskon kautta. Me uskomme Häneen. Miten voitte selittää? Miten se olisi enää uskoa? Me tunnemme Jumalan uskon kautta.

292 Seurakunta ei koskaan tiedä sitä työtä ja väsymystä, ja vaivaa ja koettelemuksia, joilla on yritetty tuoda se, Sanoma. Hän tietää. Palkkioni ei tule ihmisiltä.

293 Katsokaa tänne, rouva. Kyllä, nopeasti. Tuo nainen on kuoleman varjostama. Jos Jumala ei tule tuon naisen luo heti, näen. . . Ettekö te näe, että hänen ympärillään roikkuu mustuus? Hän kuolee, yhtä varmasti kuin on maailma. Täällä vähän aikaa sitten otettiin kuva jostain tuollaisesta, ja minulla on se kotona. Naisen lähellä riippuu tumma varjo. Hän on kuoleman varjostama.

294 Tälle pienelle rouvalle on tehty leikkaus. Ja tässä leikkauksessa leikattiin syöpä. Ja nyt hänellä on ongelmia, kaikenlaisia, niin, vain komplikaatioita. Yksi asia on, että olet niin heikko, ettet pysty seisomaan. Toinen asia on, että virtsarakostasi juoksee märkää. Nyt, jotta näkisitte, että en vain sano jotakin. Näettekö? Se on totta! Mutta rouva, lääkäri yritti. Annan hänelle siitä tunnustuksen. Mutta, hän oli apu, mutta Jumala on parannuskeino. Sinä kuolet siihen. Hän teki kaikkensa, mitä voi. Uskotko sinä? [Sisar sanoo: ”Kyllä.”—Toim.] Tule tänne, hetkiseksi.

295 Kaikkivaltiaan Jumalan minulle antaman toimeksiannon nojalla, jonka minulle todisti enkeli, joka on nyt läsnä Tulipatsaan muodossa, minä tuomitsen tämän riivaajan, joka on riistämässä tämän naisen hengen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

Mene, usko nyt. Usko kaikella, mitä sinussa on, usko.

296 Sinulla on vaiva, joka tappaa enemmän ihmisiä kuin mikään muu, sydänvaiva. He väittävät, että se on ykkössairaus, mutta se ei ole sitä, herra. Synti on numero yksi uskoaksemme. . . sairaus. Uskotko, että Hän pystyy parantamaan tuon sydämen ja tekemään sinut terveeksi? [Veli sanoo: ”Tiedän, että Hän voi.”—Toim.] Mene sitten ja usko se. Jumala siunatkoon sinua.

297 Uskotko, että Jumala voi parantaa selkäsi ja tehdä sinut terveeksi? Uskotko sen koko sydäimestäsi? Mene, usko se, sisar. Katso, mitä sinulle tapahtuu, sinä paranet.

298 Nivel tulehdus ja sydänvaivat. Mutta uskotko, että Jumala voi tehdä sinut terveeksi? [Sisar sanoo: ”Minä uskon.”—Toim.] Koko sydäimestäsi? [”Kyllä, herra.”] Hyväksytkö sen? [”Kyllä, herra.”] Sen mukaan kuin olet uskonut, niin sinulle tapahtuu. Mene nyt, usko se koko sydäimestäsi, niin Jumala tekee sinut terveeksi.

299 Myös sinulla on selkävaivoja. Uskotko, että Jeesus Kristus voi tehdä sinut terveeksi? [Sisar sanoo: ”Kyllä, herra.”—Toim.] Mene nyt, usko se koko sydäimestäsi. Minä en voi parantaa sinua, ymmärräthän.

300 Eturauhanen, hermostuneisuus, ja sinulla on myös niveltulehdus. Uskotko, että Jumala voi tehdä sinut terveeksi, parantaa sinut? Hyväksytkö sen? Mene sitten ja usko se.

301 Yskiminen pitää sinut usein hereillä. Mutta Jumala parantaa astman. Uskotko sinä sen? [Veli sanoo: ”Kyllä, herra.”—Toim.] Uskotko, että Hän tekee sinut nyt terveeksi? [”Kyllä, herra.”] Jumala siunatkoon sinua. Kiitos uskostasi.

302 Entä jos en sanoisi sinulle sanaakaan, vain laskisin käteni päällesi, uskoisitko sinä? [Veli sanoo: ”Kyllä.”—Toim.] Tule tänne. Lasken käteni sinun päällesi Jeesuksen Kristuksen nimessä, ja jättäköön niveltulehdus sinut. Se lähtee.

303 Tule. Tule, sisar. Uskotko sinä? [Sisar sanoo: ”Kyllä, herra. Herra on parantanut minut ennenkin.”—Toim.] Hyvä, se on ihmeellistä. [”Halleluja!”] Mene sitten syömään päivällisesi, ja vatsasi tulee olemaan kunnossa. [”Halleluja! Halleluja! Halleluja!”]

304 Paljon selkävaivoja, se on vaivannut sinua pitkään. Mene, uskoen, että olet . . . Mene, uskoen, että tulet kuntoon, ja Jumala tekee sen sinulle. [Veli sanoo: ”Jumala on. Aamen.”—Toim.] Aamen. Se on hyvä. [”Ylistys Herralle.”] Herra siunatkoon sinua, veli. Aamen.

305 Diabetes ei ole mitään Jumalan parannettavaksi. Hän voi tehdä heidät terveiksi. Uskotko sinä sen? [Sisar sanoo: ”Minä uskon.”—Toim.] Hyvä on. Vastaanota se ja mene nyt uskoen Häneen koko sydäimestäsi.

306 Sinulla myös on se veressäsi. Uskotko, että Jumala tekee sinut terveeksi? Mene, usko se koko sydäimestäsi ja ole terve.

307 Uskotko, että Hän paransi sinut silloin, kun se iski sinuun? Hän teki niin.

308 Naisten vaiva. Sydänvaiva. Uskotko sen? [Sisar sanoo: ”Uskon sen.”—Toim.] Mene, ole—ole terve Jeesuksen nimessä.

309 Uskotko että Jumala tekee selkäsi terveeksi, munuaisesi tulevat . . . Siunatkoon sinua! Mene vain eteenpäin.

Minä en paranna. En voi parantaa. En ole parantaja.

310 Mitä ajattelit, kun Hän puhui hänen selästään, uskotko sinä, että sinunkin selkäsi parani? Hyvä on, mene vain, uskoen sen, sitten . . . Mene vain uskoen sen, koko sydäimestäsi.

311 Sinunkin, uskotko sinä, että Jumala tekee sinut terveeksi? Mene, usko se, koko sydäimestäsi. Jumala antaa sen, jos sinä . . . Sinun täytyy kuitenkin uskoa se.

312 Uskotko sinäkin, että Jumala tekee sinut terveeksi? [Sisar sanoo: ”Ylistys Herralle! Varmasti uskon.”—Toim.] Hyvä on. Jumala siunatkoon sinua. Mene vain eteenpäin ja usko koko sydäimestäsi.

313 Tulkaa, herra. Vanha valkoinen pisara putoaa alas. Diagnoosi siitä osoittaisi diabetesta. [Veli sanoo: ”Diabetes.”—Toim.] Uskotko, että Hän tekee sinut terveeksi? Mennään nyt Golgatalle verensiirtoa varten. Uskon kautta, Jeesuksen Kristuksen nimessä, tulkoon hän terveeksi. Aamen. Jumala siunatkoon sinua, veli. Usko koko sydäimestäsi. Uskotko sinä? [”Täysin vilpittömästi.”]

314 Entä jotkut teistä yleisössä nyt? Uskotteko te koko sydäimestänne, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti? Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: Aamen.—Toim.]

315 Entä *tällä* alueella? Pieni rouva istumassa, katsellen minua tuolta, kärsii naistenvaivasta, uskotteko te, että Jumala tekee teidät terveeksi? Pieni sininen takki yllänne. Hyvä on. Uskokaa nyt, Jeesus Kristus tekee teidät terveeksi. Se on niin yksinkertaista.

316 Nainen istuu aivan takanasi, tummat hiukset. Hän sanoi: ”Kiitos, Herra.” Jokin kosketti häntä. Hän ei tiennyt, mikä se oli. Virtsarakon vaiva jätti sinut, istuessasi juuri tuolla, juuri tuon naisen takana, joka parani juuri silloin. Jos uskot koko sydäimestäsi siellä, rouva. Uskotko? Hyvä on, kohota kätesi ylös, jos haluat vastaanottaa sen. Jumala tekee sinut terveeksi.

Entä tämä täällä alhaalla, joku *täällä*?

317 Tuolla takana yleisössä, nyt todella kunnioittavasti. Älkää liikkuko. Katsokaahan, nämä taudit siirtyvät ihmisestä toiseen.

318 Entä te, herra? Tämä ikääntynyt mies, joka istuu tässä tuolissa? Uskotteko te? Uskotteko, että Jumala voi parantaa teidät? Nivel tulehdus, ja teillä on keuhkoputkentulehdus. Uskotteko, että Jumala parantaa sen? Uskotteko? Hyvä on, voitte saada sen, mitä pyysitte. ”Jos voitte uskoa!”

319 Mitä mieltä olette, rouva, joka istuu hänen vieressään? Uskotko sinäkin? Uskotko sinä? Uskotko, että Jumala voi kertoa minulle, mikä sinun ongelmasi on? Olet kaukana minusta. Usko nyt vain Häneen. Uskotko, että olen kertonut sinulle totuuden? Silloin korkea verenpaineesi laskee. Uskotko sinä sen?

320 Sinäkin nostit kätesi ylös. Yritit rohkaista häntä. Uskotko, että Jumala voi kertoa minulle, mikä on... Olet ollut niin kiltti auttaaksesi häntä, nyt Jumala on kiltti auttaakseen sinua. Sinulla on hengellinen ongelma, joka on vaivannut sinua. Jos se on oikein, heilauta kättäsi *näin*. Nyt se tulee ratkeamaan. Hän laittaa sen kuntoon.

321 Kuinka moni uskoo? Kuinka moni teistä tun-... joka ei ole kristitty, jolla on tunne, että Jeesus Kristus on täällä läsnä, joka haluaisi nousta nyt seisomaan ja sanoa: ”Jeesus, haluaisin tunnustautua syntiseksi, annatko Sinä minulle syntini anteeksi?” Nouskaa seisomaan. Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Tuo on... Jumala siunatkoon sinua, sinua, sinua, sinua. Tämä, Hän näkee teidät. Hän laittaa nimenne ylös, kun teette sen.

322 Täällä parvekkeella, nouse seisomaan ja sano: ”Herra Jeesus, haluan, haluan tulla tunnistetuksi. Haluan armon sielulleni.” Jumala siunatkoon sinua, herra. ”Haluan armon, Herra Jeesus.”

323 Ettekö näe, ystävä, että se on Hän täällä? Jumala siunatkoon sinua, nuori mies. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen. Tuo on suurin asia, mitä olet koskaan tehnyt. Nyt joku muu, joka ei ole tehnyt sitä, nouse seisomaan ja sano: ”Haluan tulla tunnistetuksi, Herra Jeesus. Tunnistan itseni tänä iltana.”

324 ”Joka tunnustaa syntinsä, se saa armon. Se, joka syntinsä salaa, ei menesty.”

325 Teettekö sen Hänen läsnäolossaan? Jumala siunatkoon teitä, rouva. Haluan... Jumala siunatkoon sinua. Kyllä. Ja Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä, herra. Jumala siunatkoon teitä, rouva. Herra siunatkoon teitä.

326 Te sanotte: ”Merkitseekö se mitään?” Kuoleman ja elämän välillä, se on se ero.

327 Tunnistatteko te Hänen läsnäolonsa täällä? Tunnistatteko sen? Aistitteko sen? Katsokaa, te näette sen, te näette sen toimivan. Se on Hän. Juuri niin Hän sanoi tekevänsä. Uskotteko sen? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”—Toim.]

328 Joku muu sanokoon: ”Haluan tunnistaa itseni syntiseksi, Herra. Anna minulle nyt syntini anteeksi.” Jos olet jo seisomassa, nosta vain kätesi ylös. Jotkut teistä seinien vierustoilla, nostakaa... Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä. Joku muu sanokoon, ylhäällä parvekkeella takana, sanokaa: ”Haluan tunnustautua, Herra Jeesus. Pyydän armoa tänä iltana Jumalallisessa läsnäolossasi, uskoen, että juuri se Jumala, joka tuomitsee minut, Hänen läsnäolonsa on nyt täällä. Hän tietää, että Hän puhuu sydämelleni ja kertoo minulle, että olen väärässä. Haluan nousta seisomaan ja sanoa, että olen väärässä. Tunnustan vääryyteni. Sinä tuomitset minut, sydämessäni.” Tästä syystä pysäytin rukousjonon. Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä.

329 Miksi luulet, että pysäytin sen? Pysäytin sen, koska tiesin, että sen piti tapahtua.

330 Nyt, täällä on muitakin, ettekö nousisi seisomaan? Nouskaa seisomaan ja sanokaa, että jokin puhuu sydämellenne: ”Sinä olet väärässä.” Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. ”Olen väärässä. Anna minulle anteeksi, Herra. Tunnistan itseni. Nousen seisomaan, Herra, Sinun läsnäolossasi. Tiedän, että olet täällä. Minä. . . Sinun täytyy olla täällä. Sinä sanoit, että tämä olisi se asia, jonka Sinä tekisit. Nyt olen. . . Näen merkin ja tiedän, että minulle on selitetty, että sen pitäisi olla tämän päivän merkki. Kuulen äänen, joka kutsui takaisin parannukseen. Tässä minä olen, Herra. Minä uskon merkin. Minä kuulen äänen.”

331 Ääni puhuu teille nyt! Kääntykää, oi hajaantuneet! Käännny, sinä harhaileva tähti! Käännny, oi sinä, joka olet syrjäytynyt! Käännny, tänä iltana!

332 Ettekö kääntyisi? Seiskää vain ja sanokaa: ”Tunnistan itseni syntiseksi ja pyydän armoa.” Tekisittekö te sen, joku muu? Jumala siunatkoon teitä, rouva. Jumala siunatkoon sinua siellä ylhäällä, poika. Jos minä en huomaa sinua, Hän huomaa. Jumala siunatkoon sinua, rouva. Se on oikein hienoa. Se on oikein hienoa. Joku muu? Jatkakaa vain. . . Haluan odottaa vielä hetken, koska tunnen vielä hieman taakkaa, näettehän. Joku muu? Jumala siunatkoon teitä, rouva. Niin se pitää tehdä. Juuri noin. Joku muu, ”Haluan tunnistaa itseni, nousta ylös ja sanoa, että olen väärässä. Pyydän armoa”? Teettekö sen? Nopeasti ennen kuin jatkamme, nouskaa ylös ja sanokaa: ”Haluan tunnistaa itseni, Herra Jeesus.” Jumala siunatkoon sinua, nuori nainen.

333 Tiedätkö, ehkä ennen kuin pääset kotiin, mutta jossakin vaiheessa kasvoillesi nousee kylmä sumu. Ehkä jonakin aamuna lääkäri tulee ja tuntee pulssisi katoavan, mitään muuta ei voida tehdä. Sitten tunnet kuoleman kylmien aaltojen leijailevan kasvoillesi. Muistat, mitä olet tehnyt.

334 Muista, että he eivät voi haudata sinua liian syvälle, he eivät voi tehdä sinulle mitään. Jumala lupasi: ”Minä herätän sinut jälleen, viimeisenä päivänä.” Katso. ”Joka kuulee Minun sanani ja uskoo Häneen, joka on Minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.” Pyyhkiköön joku sen pois, jos voi. Jeesus Kristus sanoi sen. ”Joka uskoo (se on ’ymmärtää’) Minun sanani ja uskoo Häneen, joka on Minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, hän ei koskaan joudu tuomiolle, tuomioon, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.” Koska hän on uskonut Jumalan ainosyntyiseen Poikaan, jonka Jumala on herättänyt kuolleista kaksi tuhatta vuotta sitten, ja joka on elossa täällä tänä iltana, osoittaen ylösnousemuksensa ominaisuuden.

335 Nousisiko joku toinen seisomaan tämän jälkeen, joku toinen sanoisi: ”Haluan hyväksyä sen. Haluan hyväksyä Hänet”?

Jumala siunatkoon. Jumala siunatkoon teitä. Tuo on oikein hienoa, nuori nainen. Tuo on kunnioitettava teko. Haluan teidän huomaavan.

³³⁶ Katselin täällä jokin aika sitten alttarikutsua, jossa ihmiset tulivat esiin jauhaen purukumia, tönien toisiaan kylkeen.

³³⁷ Mutta huomasitteko vilpittömyyden näiden ihmisten kasvoilla? Nuo nuoret naiset, vaikka tuomitsin heidät heidän lyhyiksi leikatuiista hiuksistaan ja meikkauksestaan, meikattuina ja hiukset lyhyiksi leikattuina he seisoivat aivan samoin: ”Olen syntinen. Armahda minua, Jumala.” Siinä on nuo siemenet, jotka makaavat tuolla. Valo loisti siihen, ja he tietävät sen. Jumala siunatkoon teitä.

Kumartakaamme nyt päämme.

³³⁸ Haluan, että jokainen uskova täällä, joka seisoo lähellä sellaista henkilöä, joka nousi seisomaan, laskekaa kätenne tuon henkilön päälle, (tekisittekö sen?), joka nousi seisomaan. He seisoivat vieressänne. Jos olet kristitty, laske kätesi heidän päälleen, ”Sisar, veli, käteni on nyt sinun päälläsi. Aion rukoilla.”

³³⁹ Taivaallinen Isä, täällä on tänä iltana niitä, jotka—jotka uskovat Sinuun. ”Jotkut siemenet putoavat tienvarteen,” Sinä sanot, ”linnut tulevat ja keräävät ne. Toiset putoavat kivikkoiselle maalle, orjantappuroihin ja ohdakkeisiin. Mutta jotkut menevät hyvään, hedelmälliseen maahan.” Ja Sinun läsnäolosi täällä tänä iltana on vakuuttanut monet täällä tänä iltana siitä, että Sinä olet Jumalan Poika, että Sinä elät iankaikkisesti. Ja Sinä olet luvannut, että koska Sinä elät, myös me voimme elää.

³⁴⁰ Herra Jeesus, he nousivat ylös ja seisoivat todistuksena siitä, että he uskoivat Sinuun. Nyt, Herra, minä tiedän, että Sinä seisot heidän puolellaan sinä päivänä. Suo se, Herra. Minä annan heidät Sinulle Jeesuksen Kristuksen nimessä. Menköt he johonkin hyvään seurakuntaan ja tulkoot kastetuiksi kristillisellä kasteella. Liittyköt he johonkin hyvään uskovien joukkoon. Täytyköt he Pyhällä Hengellä. Olkoot he evankeliumin voittopalkintoja, jalokiviä kruunussasi sinä päivänä. Ja jos en enää koskaan näe heitä tuon suuren päivän tällä puolen, suo minun nähdä heidät sinä päivänä niin kuin näyssä, sanomassa: ”Etkö muista minua? Se oli Baton Rougessa, sinä iltana, kun nousin seisomaan.” Suo se, Isä. He ovat Sinun, Kristuksen nimen kautta.

³⁴¹ Tässä on edessäni laatikollinen nenäliinoja, pieniä kenkiä, saappaita, nenäliinoja, ja kankaita ja esiliinoja. Raamatussa meille opetetaan, että Pyhän Paavalin iholta otettiin nenäliinoja ja esiliinoja, niin saastaiset henget lähtivät ihmisistä. Nyt, Isä, me tiedämme, että me emme ole Pyhä Paavali, mutta Sinä olet yhä sama Jumala, joten rukoilen, että annat samat

tulokset, niin vilpittömästi kuin tämä sukupolvi usko. He eivät koskaan uskoneet Paavalia siksi, että hän oli Paavali; he uskoivat Paavalia siksi, että Sinä teit itsesi tunnetuksi Paavalin kanssa. Nyt he uskovat tänään tänä iltana samaa, Herra, että Sinut on tunnustettu keskuudessamme, tänä iltana. Ja eräänä päivänä me sanomme. . .

³⁴² Eräs kirjoittaja kertoi meille, että ”Israel oli matkalla luvattuun maahan, ja Punainen meri tuli tielle ja katkaisi heidän tiensä luvattuun maahan.” Kirjoittaja sanoi, että ”Jumala katsoi alas tuon Tulipatsaan läpi vihaisin silmin, kun se liikkui Israelin yllä. Se teki sokeuden, pimeyden epäuskoisille ja valon Israelille. Ja kun tuo Punainen meri tuli tielle, se säikähti, ja se vyöryi takaisin, ja Israel meni kuivaa maata pitkin luvattuun maahan.”

³⁴³ Herra Jumala, katso alas tänä iltana Poikasi Jeesuksen Kristuksen veren kautta. Kun lasken käteni näiden nenäliinojen päälle, kun ne asetetaan sairaan päälle, Herra, katsokoon Pyhä Henki tuohon ihmiseen, ja poistukoon sairaus hänestä, ja siirtyköön hän tuohon hyvän terveyden ja voiman maahan. Joka, Raamattu sanoi, ”Ennen kaikkea” että he halusivat, että me ”menestyisimme terveydessä.” Suo se, Herra. Minä lähetän ne Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

. . . minä seuraan,
Minne hän johtaa . . .

Lauletaan vain.

. . . seuraan,
Minä kuljen Hänen kanssaan,

Nyt Hänen läsnäolonsa on täällä, palvotaan Häntä laululla, suloisesti.

. . . koko matkan.

³⁴⁴ Voitteko todella laulaa sen tällä tavalla?

Minne Hän johtaa minua, minä seuraan,
Minne Hän johtaa minua, minä seuraan,
Minne Hän johtaa minua, minä seuraan,
Kuljen . . .

Jos teette niin, nostakaa nyt kätenne ylös.

. . . Hänen kanssaan koko matkan.

Nouskaamme nyt seisomaan, nostakaa kätenne uudelleen.

. . . Hänen kanssaan läpi puutarhan,

³⁴⁵ Laulakaa nyt kaikki hengessä. Todellinen leikkaava Sanoma. Palvotaan Häntä Hänen läsnäolossaan. Hän pitää siitä, että häntä palvotaan.

. . . puutarhan,
Kuljen Hänen kanssaan läpi puutarhan,
Kuljen Hänen kanssaan, Hänen kanssaan
koko . . .

Nyt hyräillään sitä.

Voin . . .

³⁴⁶ Nyt kun teette sen, haluan teidän kättelevän jotakuta ja sanovan: ”Jumala siunatkoon sinua, pyhiinvaeltaja. Jumala siunatkoon sinua, pyhiinvaeltaja,” näin. Olemme yhtä keskenämme. Metodistit, baptistit, presbyteeriset, helluntailaiset, kaikki kättelevät toisiaan: ”Jumala siunatkoon sinua, pyhiinvaeltaja.” Sitä me olemme: pyhiinvaeltajia.

. . . puutarhan,

³⁴⁷ Jumala siunatkoon sinua, pyhiinvaeltaja. Jumala siunatkoon sinua, me olemme kaikkien kanssa. Jumala siunatkoon sinua, veljeni. Jumala siunatkoon sinua. [Tyhjä kohta nauhalla—Toim.]

. . . puutarhan,

Nostetaan nyt kädet ylös.

Kuljen Hänen kanssaan, oi, Hänen kanssaan
koko matkan.

³⁴⁸ Kumartakaamme päämme nöyrästi rukoukseen. Älkää unohtako aamulla pyhäkoulua.

³⁴⁹ Jotenkin vain tunnen Jumalan läsnäolon niin todellisena sydämessäni. Minun on niin vaikea lähteä tänä iltana, jotenkin. Tunnen, että Pyhä Henki on mielissään tänä iltana. Huomenna meillä on varmaankin hieno kokous, nähdessämme ihmisten tulevan Kristuksen luokse, tiedättehän. Joku ihmetteli, miksi en koskaan esittänyt alttarikutsua. Odotan, kunnes minut johdatetaan siihen. Näettekö?

³⁵⁰ Luotan siihen, että jokainen, joka nosti kätensä tai nousi seisomaan, luotan siihen, että olette huomenna jossain hyvässä seurakunnassa ja otatte paikanne uskovien joukossa.

³⁵¹ Samalla kun me kumarramme päämme, pyydän pastoria astumaan esiin, jos hän haluaa, ja päättämään kokouksen. Jumala siunatkoon teitä nyt, päämme ja sydämemme ollessa kumarrettuina Jumalan edessä.

MERKIN ÄÄNI FIN64-0321E
(The Voice Of The Sign)

Tämä saarna, jonka Veli William Marrion Branham saarnasi alunperin englanniksi lauantai-iltana 21. maaliskuuta 1964 Denham Springsin lukiossa, Denham Springs, Louisiana, U.S.A, on otettu ääninauhalta ja painettu lyhentämättömänä englanniksi. Tämän suomenkielisen käännöksen on painanut ja sitä jakaa Voice Of God Recordings.

FINNISH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org